

**PİKOLO FLÜTÜN TARİHSEL GELİŞİMİ İLE
KULLANIM TEKNİKLERİ VE
ORKESTRADA ÖNEMLİ SOLOLARI**

Yüksek Lisans Tezi

Çağla YILMAZ

Eskişehir 2022

**PİKOLO FLÜTÜN TARİHSEL GELİŞİMİ İLE
KULLANIM TEKNİKLERİ VE ORKESTRADA ÖNEMLİ SOLOLARI**

Çağla YILMAZ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Müzik Anasanat Dalı

Danışman: Doçent Özlem KOÇYİĞİT

Eskişehir

Anadolu Üniversitesi

Güzel Sanatlar Enstitüsü

Ocak 2022

ÖZET

PIKOLO FLÜTÜN TARİHSEL GELİŞİMİ İLE KULLANIM TEKNİKLERİ VE ORKESTRADA ÖNEMLİ SOLOLARI

Çağla YILMAZ

Müzik Anasanat Dalı

Anadolu Üniversitesi, Güzel Sanatlar Enstitüsü, Ocak 2022

Danışman: Doçent Özlem KOÇYİĞİT

Bu araştırma flüt ailesinin ve orkestranın en küçük enstrümanı olan pikolo flütü tanıtmak amaçlı yapılmıştır. Pikolo flüt hakkında flüt kadar fazla kaynak bulunmamaktadır. Aynı zamanda pikolo flüt için ayrı bir eğitim bulunmamaktadır. İlk bölümde, flütün küçüğü olan pikolo flütün anlaşılmasını kolaylaştırmak için öncelikli olarak büyük benzerlikleri olan flüt hakkında bilgiler verilmiştir. İkinci bölümde, pikolo flütün tarihsel gelişimi hakkında bilgilere değinilmiştir. Bu çalışma ile birlikte pikoloda doğru bir entonasyon ve teknik ile güzel ses çıkarabilmenin önemi vurgulanmıştır. Güzel ses çıkarabilmek için nasıl çalışılması gerektiği, teknik açıdan önem verilmesi gereken konular incelenmiştir. Son bölümde ise orkestra eserlerinde bulunan ve orkestra sınavlarında yer alan önemli pikolo sololarından birkaç tane örneğe yer verilmiştir. Pikolonun orkestradaki öneminden bahsedilmiştir ve orkestra içinde karşılaşılan bazı durumlar incelenmiştir. Çalışmanın içinde örnek ton ve teknik egzersizleri gösterilmiştir ve nelere dikkat edilerek çalışılması gerektiği detaylı olarak incelenmiştir.

Anahtar Sözcükler: Pikolo flüt, Solo, Oktav, Ton, Entonasyon.

ABSTRACT

HISTORICAL DEVELOPMENT OF THE PICCOLO FLUTE AND USAGE TECHNIQUES AND IMPORTANT SOLOS IN ORCHESTRA

Çağla YILMAZ

Department of Music

Anadolu University, Graduate School of Fine Arts, January 2022

Supervisor: Assoc. Prof. Özlem KOÇYIĞİT

This research was conducted to introduce the piccolo; the smallest member of the flute family and orchestra. There aren't as many sources about the piccolo flute as there are about the flute. In addition, there is no separate training for piccolo flute. In the first section, information about the flute is provided to aid understanding of the smallest flute, the piccolo. The history of the piccolo flute is discussed in the second chapter. The significance of producing a good sound on the piccolo is emphasized in this study. How to work in order to make good sound, as well as issues of technical importance, were investigated. Piccolo solos in orchestral works are included in the final section. Its significance in the orchestra has been discussed, and situations that may arise in the orchestra have been examined. In the study, sample tone and technical exercises were shown, and what should be studied by paying attention to it was thoroughly examined.

Keywords: Piccolo flute, Solo, Octave, Tone, Intonation.

TEŞEKKÜR

Eğitim hayatım boyunca üzerimde büyük emeği olan saygıdeğer öğretmenim Aysun MÜFTÜOĐLU'na yaptığı bütün fedakârlıklardan dolayı teşekkürü borç biliyorum.

Yüksek lisans eğitimim ve tezimin hazırlık aşamasında yanımda olan saygıdeğer öğretmenim Doçent Özlem KOÇYİĞİT'e sonsuz teşekkür ederim.

Çağla YILMAZ

04.02.2022

ETİK İLKE VE KURALLARA UYGUNLUK BEYANNAMESİ

Bu tezin bana ait, özgün bir çalışma olduğunu; çalışmamın hazırlık, veri toplama, analiz ve bilgilerin sunumu olmak üzere tüm aşamalarında bilimsel etik ilke ve kurallara uygun davrandığımı; bu çalışma kapsamında elde edilen tüm veri ve bilgiler için kaynak gösterdiğimi ve bu kaynaklara kaynakçada yer verdiğimi; bu çalışmanın Anadolu Üniversitesi tarafından kullanılan “bilimsel intihal tespit programı”yla tarandığını ve hiçbir şekilde “intihal içermediğini” beyan ederim. Herhangi bir zamanda, çalışmamla ilgili yaptığım bu beyana aykırı bir durumun saptanması durumunda, ortaya çıkacak tüm ahlaki ve hukuki sonuçlara razı olduğumu bildiririm.

Çağla Yılmaz

İÇİNDEKİLER

	<u>Sayfa</u>
BAŞLIK SAYFASI	i
JÜRİ VE ENSTİTÜ ONAYI.....	ii
ÖZET	iii
ABSTRACT.....	iv
TEŞEKKÜR	v
ETİK İLKE VE KURALLARA UYGUNLUK BEYANNAMESİ.....	vi
İÇİNDEKİLER	vii
TABLOLAR DİZİNİ.....	ix
ŞEKİLLER DİZİNİ.....	x
GÖRSELLER DİZİNİ	xii
1. GİRİŞ	1
1.1. Sorun	1
1.2. Amaç.....	1
1.3. Çalışmanın Önemi.....	2
1.4. Varsayımlar	2
1.5. Sınırlılıklar	2
1.6. Tanımlar.....	2
2. FLÜT VE PİKOLLO FLÜT.....	4
2.1. Flütün Tarihsel Gelişimi Ve Kullanım Teknikleri.....	5
2.2. Pikolo Flütün Tarihsel Gelişimi.....	14
2.2.1. Pikolo flütün kullanım teknikleri; ton ve entonasyon.....	26
2.2.2. Pikolo flütte alternatif parmak kullanımı ve artikülasyon.....	32

3. YÖNTEM	40
3.1. Flütten Pikoloya Geçmek	40
3.2. Solo Eserlerde Pikolo	41
3.3. Oda Müziğinde Pikolo	42
3.4. Orkestrada Pikolo	43
4. BULGULAR VE YORUM.....	71
4.1. Giriş	71
4.2. Bulgulara İlişkin Başlıklar	71
5. SONUÇ, TARTIŞMA VE ÖNERİLER.....	72
5.1. Sonuç	72
5.2. Tartışma	72
5.3. Öneriler	73
KAYNAKÇA.....	74
EKLER	
ÖZGEÇMİŞ	

TABLolar DİZİNİ

	<u>Sayfa</u>
Tablo 2.1. Pikolo flütün adları	15
Tablo 3.1. Shostakovich 8. senfoni bölümleri.....	54
Tablo 3.2. Ateş kuşu Fransızca bölüm adları.....	62
Tablo 3.3. Ateş kuşu Türkçe bölüm adları.....	62

ŞEKİLLER DİZİNİ

	<u>Sayfa</u>
Şekil 2.1. Boehm flüt (1832 modeli)	7
Şekil 2.2. Ağızlık modeli	7
Şekil 2.3. Ağızlığın tepesinde bulunan mantar bölümü.....	8
Şekil 2.4. Flüt gövdesi	8
Şekil 2.5. Flütün en alt parçası kalak.....	10
Şekil 2.6. Flütte ellerin yerleşimi.....	11
Şekil 2.7. Flütte parmakları yerleşimi	12
Şekil 2.8. Bağlı egzersiz örneği.....	28
Şekil 2.9. Uzun ses için egzersiz örneği	28
Şekil 2.10. Atlamalar için egzersiz örneği.....	29
Şekil 2.11. Alt oktav için egzersiz örneği.....	29
Şekil 2.12. Orta oktav için egzersiz örneği.....	29
Şekil 2.13. Ton çalışması için egzersiz örneği	30
Şekil 2.14. Beethoven 9. senfoni son bölüm	31
Şekil 2.15. Üst oktav için egzersiz örneği	32
Şekil 2.16. Parmak yerleri	33
Şekil 2.17. Alternatif parmak yerleri.....	34
Şekil 2.18. Alternatif parmak yerleri	34
Şekil 2.19. Alternatif parmak yerleri çalışma egzersizi.....	35
Şekil 2.20. Nota süreleri	36
Şekil 2.21. Tek dil için egzersiz örneği	37
Şekil 2.22. Verdi, La Forza Del Destino pikolo solosundan bir bölüm	37
Şekil 2.23. Rossini, The Silken Ladder, pikolo solosu.....	38
Şekil 2.24. Sullivan, Di Ballo, pikolo partisinden bir bölüm	39

Şekil 3.1. Bartók, Orkestra İçin Konçerto, 3. bölüm	47
Şekil 3.2. Bartók, Roumanian Dances Pe Loc.....	48
Şekil 3.3. Beethoven, Senfoni no: 9	49
Şekil 3.4. Beethoven, Senfoni no: 5, 4. bölüm	50
Şekil 3.5. Tchaikovsky, Senfoni no: 4, 3. bölüm.....	51
Şekil 3.6. Tchaikovsky, Senfoni no: 4, son bölüm	52
Şekil 3.7. Shostakovich, Senfoni no: 8, 2. bölüm.....	53
Şekil 3.8. Shostakovich, Senfoni no: 8, 4. bölüm.....	54
Şekil 3.9. Shostakovich, Senfoni no: 5, 2. bölüm.....	55
Şekil 3.10. Shostakovich, Senfoni no: 6, 2. bölüm.....	56
Şekil 3.11. Shostakovich, Senfoni no: 9, 3. bölüm.....	58
Şekil 3.12. Shostakavich, Senfoni no: 10, 1. bölüm.....	59
Şekil 3.13. Stravinsky, Ateş Kuşu Süiti.....	61
Şekil 3.14. Stravinsky, Petrushka	63
Şekil 3.15. Ravel, Mother Goose Süiti	64
Şekil 3.16. Rossini, The Thieving Magpie, birinci ve ikinci solo	65
Şekil 3.17. Rossini, The Thieving Magpie, üçüncü ve dördüncü solo	65
Şekil 3.18. Rossini, Semiramide Uvertür	66
Şekil 3.19. Rossini, Semiramide Uvertür	67
Şekil 3.20. Tchaikovsky, Slavonic March.....	68
Şekil 3.21. Ravel, Bolero.....	69
Şekil 3.22. Tchaikovsky, Senfoni no: 4, pikolo solosundan bir bölüm	70
Şekil 3.23. Egzersiz örneği	70

GÖRSELLER DİZİNİ

	<u>Sayfa</u>
Görsel 2.1. İki delikli kemik flütü. İsa'dan önce 50000.....	5
Görsel 2.2. Pikolo flüt	14
Görsel 2.3. Flüt ve pikolo flüt arasındaki uzunluk farkı	15
Görsel 2.4. Fifre	16
Görsel 2.5. Bandoda fifre çalan kişi.....	17
Görsel 2.6. Tek tuşlu pikolo örneği.....	18
Görsel 2.7. İlk pikolo flüt örnekleri	20

1. GİRİŞ

Bu çalışmanın amacı, üflemeli çalgıların ve flüt ailesinin en küçüğü olan pikolo flütü tanıtmaktır. Tarihsel gelişimini sunmak, pikolo çalışırken yardımcı olacak önerilerde bulunmak, kullanım tekniklerini ve bu tekniklerin kullanımı haricinde parmak tekniklerine alternatif göstermek, güzel ton ve doğru entonasyon elde edebilmek için yapılması gerekenler hakkında yardımcı olmak ve orkestrada önemli görevi olan pikolonun orkestra eserlerinde yer alan önemli sololarını incelemektir. Flüt ailesi geniş bir ailedir ve pikolo hem flüt ailesinin hem de orkestranın en küçük enstrümanıdır. Pikolo hakkında çok fazla kaynak bulunmamaktadır. Flüt ile pikolo farklı enstrümanlar olmakla beraber büyük benzerlikler göstermektedirler. Pikolo çalabilmek için önce flütü öğrenmek gerekir. Belirli bir flüt altyapısının üzerine pikolo öğrenmek doğru olacaktır. Bu yüzden ilk olarak flüt hakkında bilgilere değinilecek daha sonra pikolo flüt hakkında bilgiler verilecektir.

1.1. Sorun

Pikolo flüt hakkında flütün aksine çok sayıda kaynak bulunmamaktadır. Doğru teknik ile pikolo eğitiminin alınmaması ve bu konudaki bilgi yetersizliğinden kaynaklı olarak, yanlış ve bilinçsiz teknik çalışmalar sonucunda el, bilek ve çene sakatlanmaları ile karşılaşmak mümkündür. Her enstrümanda olduğu gibi uzun yıllar çalışma isteyen pikolonun doğru teknik ve sistemle çalışılması bu sakatlanmaları engellemek açısından çok önemlidir. Flüt ailesinin en küçüğü olan pikolo flüt ile flüt çok büyük benzerlikler göstermektedir ama bilinenin aksine flüt çalmak ile birebir aynı değildir. Doğru çalışma teknikleri ile birlikte çok büyük özveri ve sabır isteyen bir çalışma süreci vardır. Konservatuvarlarda ayrı bir bölüm olmaması ve pikolo ile ilgili ayrı bir eğitim verilmemesi bu konudaki yetersizliklerden bir tanesidir. Flütistin doğru yönlendirmeler ile birlikte bu konu hakkında daha fazla bilgi edinmek için derse ihtiyacı olduğu düşünülmektedir.

1.2. Amaç

Bu çalışmanın amacı pikolo flüt hakkındaki yetersiz bilgilere kaynak olmak, doğru çalışma tekniği ile pikolo çalmak isteyen bireylere bilgi vermektir. Aynı zamanda pikolonun tarihsel sürecini inceleyerek, pikolo flüt hakkında genel bir bilgi sahibi olunması, çalma teknikleri için alternatif parmak pozisyonlarının gösterilmesi, güzel ton

çıkarmasının önemi, doğru entonasyon ile çalmak için yapılması gerekenlere değinilmesi ve orkestrada çok önemli bir yeri olan enstrümanın soloları hakkında bilgi sahibi olunması amaçlanmıştır.

1.3. Çalışmanın Önemi

Bu çalışmanın önemi, olabildiğince doğru ve somut kaynaklarla pikolo çalmak isteyen bireylere pratik bilgiler verilmesi ve doğru çalışma teknikleri ile ilgili kaynaklara ulaşmayı kolaylaştırması açısından çalışmanın rol üstlenmesidir.

1.4. Varsayımlar

Bu çalışmada elde edilen verilerin flüt ve pikolo hakkında yol göstermesi ve yazılı bilgi olarak kaynak arayanlara yardımcı olacağı varsayımlar arasındadır.

1.5. Sınırlılıklar

Bu çalışma üflemeli çalgılar ailesinde pikolo eğitimi, tarihsel gelişimi ve çalışma teknikleri ile beraber önemli orkestra soloların nasıl çalışılması gerektiği ile ilgili bulunan kaynaklar ile sınırlıdır.

1.6. Tanımlar

Artikülasyon: Net bir şekilde belirterek çalmak.

Crescendo: Sesin gittikçe artması.

Decrescendo: Sesin gittikçe azalması.

Entonasyon: Ses tutarlılığı, ses yüksekliğinin doğru olması. Bir eserin seslendirilmesinde sesleri doğru verebilmek, sesleri doğru çıkarmak.

Forte: Kuvvetli ses.

Kantat: Çalgı eşliğinde söylenen sözlü beste.

Nüans: Ayırtı, fark.

Oktav: Ses aralığı, birinin frekansı ötekinin iki katı olan iki titreşimin aralığı.

Partisyon: Bir eserin partilerinin belirtildiği nota yazısı.

Pasaj: Kısa bölüm.

Pentatonik: Beş nota içeren gam.

Piano: Hafif ses.

Repertuar: Dağarcık.

Scherzo: “Şaka” Canlı bir tempoda bir parça.

Solo: Eseri tek başına veya baskın kısım olarak icra edilmesi.

Süit: Aynı tonda sıralanmış, enstrüman ortamı için yazılmış, dans müziği.

Ton: Ses rengi.

Ünison: Tüm enstrümanları ve seslerin ezgiyi tek ses üzerinde seslendirmeleri.

Varyasyon: Çeşitleme.

Vibrato: Seslerin dalgalı izlenimi verecek biçimde duyulması, titreşimli.

2. FLÜT VE PİKOLO FLÜT

Flüt ailesinin en küçüğü olan pikolo flüt büyük oranda flüt ile benzerlik göstermektedir ama aynı zamanda iki enstrümanın farklılıkları da bulunduğu unutulmamalıdır. İlk olarak flütün tarihi ve kullanım tekniklerini anlamak, pikolo flütü tanımayı daha kolay ve anlaşılır bir hale getirecektir. Profesyonel olan tüm flütistlerin pikolo flüt çalabileceği doğrudur fakat güzel çalabilmek için flüt eğitimine paralel olarak sistematik bir şekilde çalışmalara devam edilmelidir. Aksi takdirde pikolo flütten güzel bir ton elde etmek, bu enstrümanı düzgün bir artikülasyon ve doğru entonasyon ile çalabilmek, orkestra sololarını doğru bir şekilde icra edebilmek gibi konularda icracı kendini rahat hissedemeyecek ve pikoloya hâkimiyet sağlamakta zorlanacaktır.

Pikolo flütün gelişimini flüt kadar tamamlayamamış olması çalma açısından icracı için biraz daha zorlayıcı olabilmektedir. Pikolo flüt, flüte göre daha değişken ve öngörülemez bir karakterdedir. Pikolo flütü tanımak ve çalmak isteyen kişinin flüt çalışmalarına paralel olarak pikolo çalışmalarına devam etmesi gerekmektedir. Pikolo flüt tiz bir enstrümandır ve flütün bir oktav üstünden duyulur. Ses renginden dolayı orkestra içinde fark edilmesi kolaydır. Boyut olarak pikolo, flütün yarı uzunluğundadır. Konser flütü 26 inç uzunluğunda ve üç ayrı parçadan oluşurken, pikolo 13 inç uzunluğunda ve iki ayrı parçadan oluşmaktadır. Nefes desteği, notaların enstrüman üzerindeki yerleri ve üfleme stilleri benzer ama aynı değildir. Pikolo flütün üfleme deliği daha küçüktür ve daha fazla diyafram desteği gereklidir. Flütte üfleme pozisyonu için ağızlık kısmına dudak basıncının az olduğu ve dudakların rahat olduğu bir pozisyonda hava üflenmesi doğru kabul edilir. Pikolo flüt için üfleme pozisyonu flüte göre değişiklik göstermektedir. Pikoloda üfleme deliği daha küçük olduğu için alt dudak ile üfleme deliğini kapatmamak gerekir. Flüte göre daha küçük bir üfleme deliği kullanılmalıdır. Dudak pozisyonlarındaki farklılık dolayısı ile pikolo çaldıktan hemen sonra flüt çalmak daha zorlayıcı olabilir. Aynı şekilde pikolo flütte parmaklar ve eller flüte göre daha yakındır. Bu sebeple minimal ve çevik hareketler kullanmak gerekmektedir.

İcracıların uzun saatler pikolo çalışması önerilmez. Bunun yerine çalışmaya flüt ile başlayıp, pikolo çalıştıktan sonra flüt ile bitirmek dudak çevresinde bulunan kasların rahatlaması açısından daha doğru olacaktır. Enstrümanı tanımak ve alışabilmek için tüm enstrümanlara olduğu gibi pikolo flüt için de ayrı bir özveri gösterilmesi gerekmektedir.

2.1. Flütün Tarihsel Gelişimi Ve Kullanım Teknikleri

Flüt tarihte bilinen en eski enstrümandır. Almanya'daki Tübingen Üniversitesi'nden arkeolog Nicholas Conard tarafından yürütülen araştırmaya göre, 2008 yılında Almanya'nın güneyindeki bir Taş Devri mağarası olan Hohle Fels'de kemik-flüt parçaları bulunmuştur. Bulunan flüt beş parmak delikli ve V şeklinde bir ağızlığa sahip olup içi boş kanat kemiğinden yapılmıştır. Bu flüt 0.3 inç (8 milimetre) genişliğinde ve orijinal olarak yaklaşık 13 inç (34 santimetre) uzunluğundadır. Bu flütün 40.000 yıl önceye dayandığı düşünülmektedir.¹ İlkçağ uygarlıklarında ise flütün atası olan iki delikli düdük benzeri tahta ve kemik parçaları ile karşılaşmak mümkündür. Görsel 2.1.'de iki delikli flüt örneği gösterilmiştir.

Görsel 2.1. İki delikli kemik flütü. İsa'dan önce 50000 (<http-1>)

Flütün gelişmeye başladığı dönem barok dönem olarak bilinmektedir. 19. yüzyıla kadar flüt icracıları ve flüt yapımcıları en iyi ton ve entonasyonu bulmak, parmak sisteminde kolaylıklar sağlamak adına birçok çalışma yapmışlardır. Alman flütçü ve yapımcı Theobald Boehm bu sistemlerin en başarılı olanını bulmuş ve flütün gelişip solistlik derecesine gelmesine yardımcı olmuştur.

Flüt gelişiminin en büyük mimarı, flüt yapımcısı, icracısı ve besteci olan Theobald Boehm yaşamı boyunca kendini flüt sistemini geliştirmeye adanmış ve günümüzde hala kullanılan 'Boehm' sistemini bulmuştur. Theobald Boehm, 1794 yılında doğmuş ve 1881 yılında ölümüne kadar Münih'te yaşamış bir mucittir. Aynı şekilde icracı olarak çok

¹ K.D. Hanlon (2017). *The piccolo in the 21st century: history, construction and modern pedagogical resources*. Yayımlanmamış Doktora Tezi. ABD: West Virginia University, The College of Creative Arts, 12.

büyük bir yeteneğe sahip olduğu bilinen bir gerçektir. Londra’da verdiği bir konser sonrası Londra basını hakkında şöyle yazmıştır;

Boehm yüksek derecede saygın ve nispeten canlı besteleri ve mükemmel tonuyla üstün bir icracıdır. Onun tarzı, dinleyiciyi şaşırtmaktan ziyade onların kalbine dokunduğu için Nicholson ve Drouet’nikinden farklıdır.²

Flüt sanatçıları onu flüt yapımına katkısı ile tanırlar. 1832’de ‘konik halka anahtarlı flüt’ ve 1847’de ‘silindirik boehm flüt’ ü tanıtmıştır.³ Halka anahtarlar, parmağın hem halka anahtarıyla çevrelenen deliği hem de tüpün yukarısındaki bir diğeri olmak üzere iki deliği aynı anda kapatmasına izin vermektedirler. Boehm 1846-1847’de, Münih’te Prof. Dr. Schafhäutl ile akustik eğitimi almıştır ve bunun doğrultusunda 1847 model flütünün (silindirik boehm flüt) bilimsel ilkelere dayandığını iddia etmiştir. Ton delikleri bir silindir üzerinde daha büyük yapılabilmekte ve ince parmaklarla kolayca kapatılamayacak kadar büyük olabilmektedir. Boehm’in ilk modelinde halka anahtarlar kullanılıyordu, ancak kısa süre sonra tüm delikler sağlam anahtar kapları ve pedleri ile kaplanmıştır.⁴

1847 yılında Theobald Boehm, en son flütünün haklarını İngiltere’de Rudall & Rose’a, Fransa’da Clair Godfroy ve Louis’a satmıştır. Boehm’ün 1847’den 1867’ye kadar kendi atölyesinde yaptığı bu flütler ‘Th. Boehm in München’ adıyla markalaşmıştır. 1848’de Boehm flütleri Paris Konservatuvarı’nda resmi çalgı olarak kabul edilmiştir.⁵ Boehm’ün 1847 flütü, 1851’de Londra sergisinde altın madalya kazanmıştır. Sir Henry Bishop’e göre;

Mr. Boehm’ün bu çalışması sadece çalgıya tonda ve akortlamada mükemmellik kazandırmamış, aynı zamanda şimdiye kadar entonasyonu zor ve kusurlu olan flütü bu anahtarlar sayesinde çalmada da kolaylık kazandırmıştır.⁶

Boehm flütü üç parçadan oluşmaktadır (Bkz. Şekil 2.1.):

- Başlık
- Gövde
- Kalak

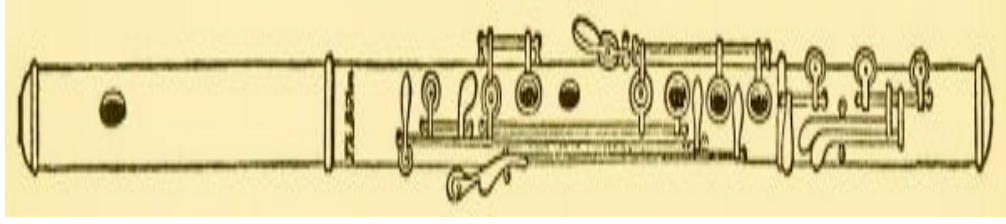
² H. M. Fitzgibbon (1928). *The story of the flute*. Londra: William Reeves Bookseller, Ltd. New York Charles Scribner’s Sons, 57.

³ L. Bhom (1994). A short biography of Theobald Bhom, *The Flutist Quarterly*, 19 (4), 61.

⁴ F. Arslan ve B. Sarıboğa (2012). Flüt tarihinde Theobald Boehm ve flüte getirdiği yenilikler. *İnönü Üniversitesi Sanat ve Tasarım Dergisi*, 2 (4), 136.

⁵ Arslan ve Sarıboğa, 2012, **a.g.k.**, 139.

⁶ Fitzgibbon, 1928, **a.g.k.**, 57.

Şekil 2.1. Boehm flüt (1832 modeli) (<http-2>)

Bu üç parça birbirlerinin içine soket kısımlarıyla birleştirilir.

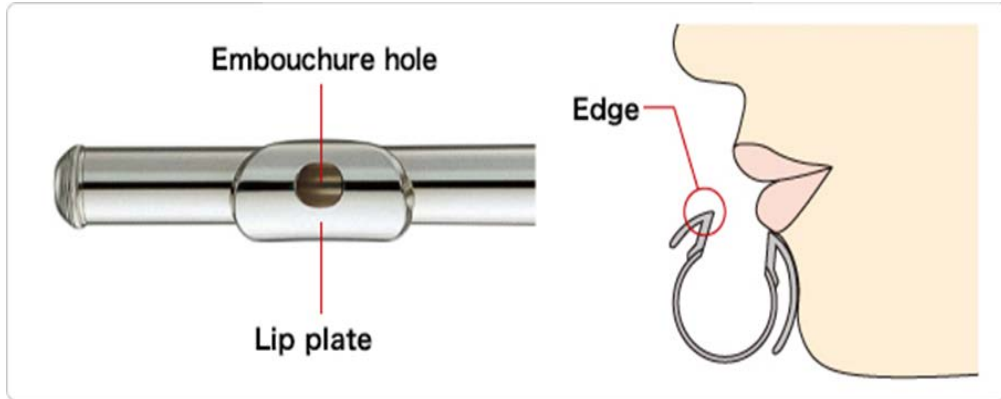
Başlık: Üfleme deliği, akort sürmesi, taç kısımlarından oluşur.

Gövde: Ton deliklerinin çoğunu ve mekanizmayı içerir.

Kalak: Sağ elin kullandığı ton deliklerini içerir. Standart kalak do notasına kadar inerken tercihe göre si notasına inen kalaklarda kullanılabilir.

Başlık (ağızlık) bölümü;

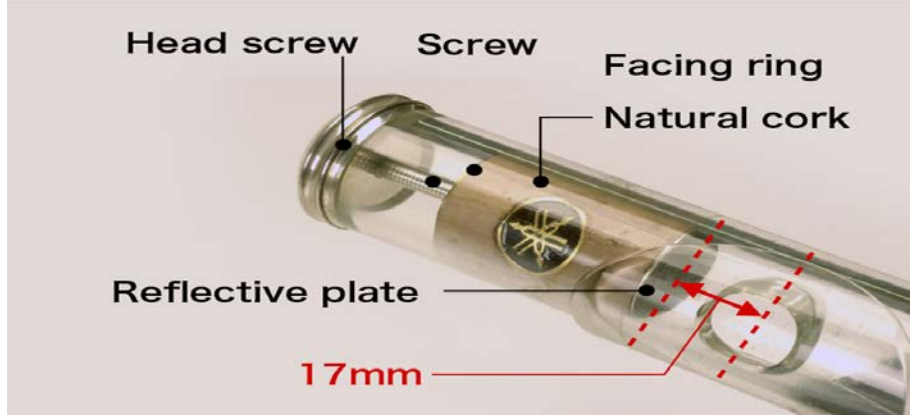
Alt dudak deliğin üçte birini kapatacak şekilde ağızlığa yerleştirilir. Hava deliğin içine doğru üflenir. Doğru bir açı ile üflemek ton kalitesini arttıracak için kafa, çene ve kollar yardımı ile havanın açısı değiştirilebilir. Flütün yapısı gereği üflenen havanın çoğu diğer tahta enstrümanların aksine dışarı gitmektedir. Güzel ton için dudakların rahat ve esnek olması, üflenen sıcak havanın ağızlığın içine doğru iletilmesi gerekmektedir. Ağızlık modeli Şekil 2.2.'de gösterilmiştir.

Şekil 2.2. Ağızlık modeli (<http-3>)

Ağızlık bölümünün üst kısmında mantar bulunmaktadır. Mantar ayarının doğru olması flüt üzerinde genel entonasyonun doğru ayarda kalmasını sağlayacaktır. Ama mantar ayarı sürekli değiştirilmez (Bkz. Şekil 2.3.). Düzenli olarak kontrol etmek ve ayarı bozulmuşsa tekrar düzeltmek gerekir. Entonasyon için flüt ağızlığı gövde ile birleştiği yerden ayarlanır. Ağızlığı gövdeden dışarı çıkarmak sesin pesleşmesine yol açarken tam

tersi hareket olarak ağızlığı gövdenin içine itmek ise tizleşmesine yardım eder. Ufak entonasyon hataları için flüt ağızlığı üfleme deliğinden içeri veya dışarı çevrilerek ayarlanabilir. Ses ağızlığı dışarı çevirince tiz, içeri çevirince pesleşir.

Şekil 2.3. Ağızlığın tepesinde bulunan mantar bölümü (http-4)

Yukarıda gösterilen şekilde ağızlığın mantar kısmı görülmektedir. Üfleme deliği ile mantar arasındaki uzaklık yaklaşık 17 mm'dir. Taç vidası ile bu uzaklık ayarlanmaktadır. Mantarın ayarı ses kalitesi ve entonasyon üzerinde önemli etkilere sahiptir.

Gövde;

Gövde neredeyse tüm mekanizmanın bulunduğu yerdir. Şekil 2.4.'de flüt gövdesi gösterilmiştir.

Şekil 2.4. Flüt gövdesi (http-5)

Gövde neredeyse tüm notaların bulunduğu parçadır. Sağ ve sol el tarafından kontrol edilir. İcracı eller yardımı ile flütün dengesini gövde üzerinde sağlamaktadır.

Gövde üzerinde yer alan parçalar:

- Ana tüp
- Do tuşu
- Si bemol anahtarı
- Anahtar
- La tuşu
- Sol tuşu
- Sol #kolu
- Sol # tuşu (E mekanizması için)
- Fa # tuşu
- Fa tuşu
- Re tril tuşu
- Mi tuşu
- Fa # bağlantı plakası
- Re # tril tuşu
- Re tuşu

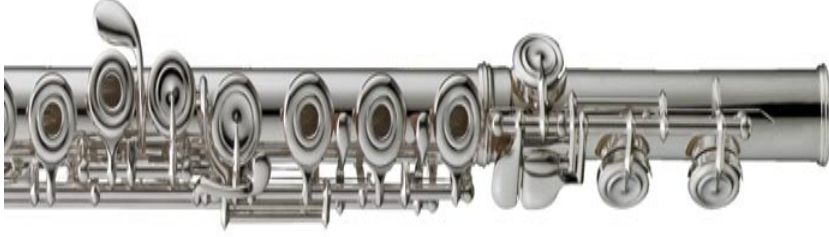
Kalak;

Flütün en alt ve en küçük parçasıdır. Mekanizmanın geriye kalanı kalak üzerinde yer alır. Sağ elin serçe parmağı ile kontrol edilir. Si ve Do kalak olmak üzere iki çeşit kalak bulunur. Si kalakta Do kalaktan farklı olarak si notası bulunmaktadır (Bkz. Şekil 2.5.).

Kalak üzerinde yer alan parçalar:

- Re # kolu
- Do # kolu
- Do tuşu
- Si tuşu (Si kalak için)
- Do # anahtarı
- Do anahtarı
- Si anahtarı (Si kalak için)

C Footjoint

B Footjoint

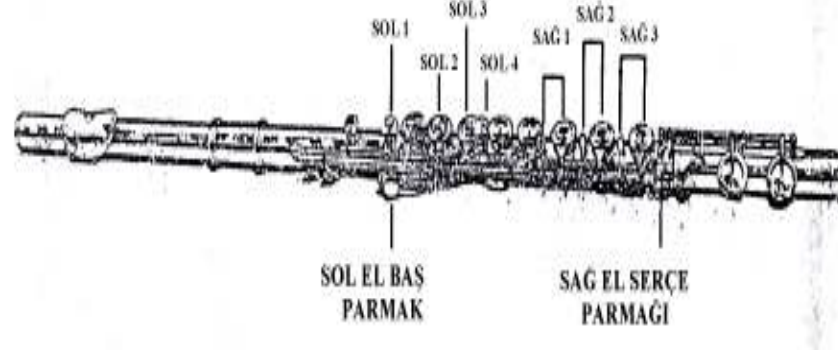

Şekil 2.5. Flütün en alt parçası kalak (<http-6>)

Flütün doğru tutulması iyi ton ve teknik kullanım için son derece büyük bir öneme sahiptir. Flüt tutulurken kişi başını ve vücudunu dik tutmalı ve kollarını vücuttan hafifçe uzak tutmalıdır. Kolların ve omuzların kasılmaması gerekmektedir. Kolların vücuda yapıştırılmaması ama çok yukarıda ve geniş durmaması gerekir. Tam ortada rahat bir pozisyonda olmalıdır. Kafanın ise yan tarafa eğilmesi doğru değildir. Kişi düz bir şekilde, karşıya bakar pozisyonda, iki ayağı omuz genişliğinde açık olarak durmalıdır. Ayna karşısında bakıldığında omuzların boyunun aşağısında, başın düz, vücudun karşıya doğru dönük, ayakların omuz genişliğinde açık, kolların ise hareket edebilecek kadar rahat olması gerekmektedir.

Sağ ve sol el parmakları kavisli bir şekilde flüte yerleştirilmelidir. Sol el flütün gövdesinin üst tarafını, sağ el ise gövdenin alt tarafını kontrol eder. Sağ elin başparmağı, sol elin başparmağı ve sol elin işaret parmağı flütün gövdesinin düz durmasına ve dengede kalmasına yardım eder. Sol elin başparmağı aynı zamanda si ve si bemol notlarını da kontrol eder. Sağ elin başparmağı ise fa notasının altında, gövdenin alt tarafında durmalıdır ve hafif baskı ile flütü arkadan desteklemelidir. Sol elin işaret parmağı ise do notasının üstünde, gövdenin üst tarafında flüte dayalı bir şekilde durmaktadır. Sol elin içeri ve sağ elin dışarı itmesi sonucu flüt dengede sağlam bir şekilde kalır. Flütün dengesi bu üç parmak ile sağlanır. İcracı flütü çok sıkmadan ama aynı zamanda çok gevşek bırakmadan kontrollü bir şekilde tutmalıdır. Bu kontrol sayesinde flüt sağlam duracak ve

icracı rahat bir pozisyonda çalabilecektir. Aşağıda bulunan Şekil 2.6.'da flütte ellerin yerleşimi gösterilmektedir.

Şekil 2.6. Flütte ellerin yerleşimi (Tüfekçioğlu, 2007, s. 4)

Flütte parmakların konumu:

Sol el;

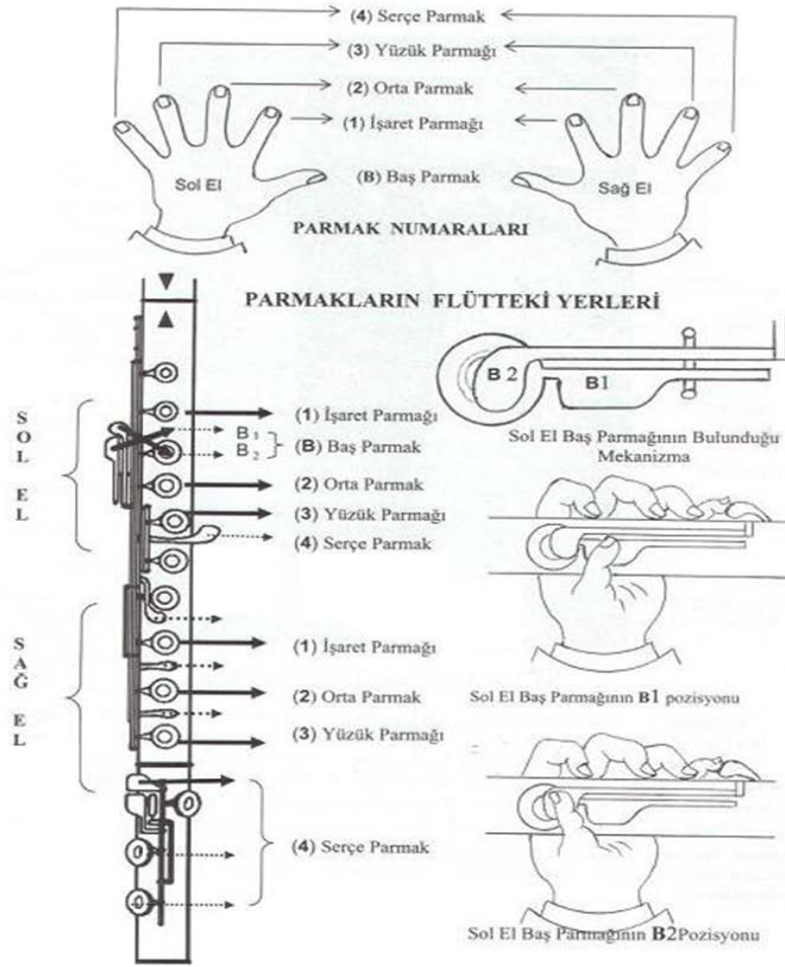
- 1. parmak, kavisli durmalıdır.
- 2. parmak, kavisli durmalıdır.
- 3. parmak flütün yapısı gereği daha düz durmaktadır, diğer parmaklar kadar kavisli olmamalıdır.
- Küçük parmak sol diyez notasının üzerinde, başparmak ise flütün yan tarafında si bemol notasının üzerinde durmalıdır.

Sağ el;

- 1.parmak, kavisli durmalıdır.
- 2.parmak kavisli durmalıdır.
- 3.parmak, kavisli durmalıdır.

Küçük parmak re diyez notasının üzerinde durmalıdır, başparmak ise flütün yan tarafında, fa notasının altında tutularak flütü desteklemelidir. Ellerde gerginlik veya zorlanma hissi olması doğru değildir. Ellerin kasılmadan doğal haliyle flütün üstüne yerleştirebilmek ileride karşılaşılabilecek bilek ve parmak sakatlanmalarını en aza indirmektedir. Flüt öğrenmeye başlayan kişi ilk olarak mutlaka profesyonel yardım almalı ve ayna karşısında kontrollü bir şekilde çalışmalıdır. Şekil 2.7'de parmakların flüt üzerinde yerleşimi gösterilmiştir.

Flüt üzerinde parmakların yerleşimi;

şekil 2.7. Flütte parmakları yerleşimi (http-7)

1826 yılı doğumlu ünlü flütçü, besteci ve pedagog Henry Altes'e göre vücut ağırlığı genel olarak sol ayağa verilmelidir. Sağ ayak ise biraz dışarı doğru çevrilmiş durmalıdır. Parmaklar tuşların üzerinden çok yukarı kalkmamalıdır, eşit bir yükseklikte olmalıdır ve tuşlara geri gelindiğinde parmaklar kavisli hallerini kaybetmemelidir.⁷ Flütte doğru üfleme pozisyonunu bulmak için flütü çeneye, alt dudağın ucuna dayanacak şekilde yerleştirmek gerekmektedir. Pozisyonu belirledikten sonra kişi dudaklarını ağızlığın kenarlarına biraz daha geniş şekilde bastırmalı ve bir ton üretmeye çalışmalıdır. Doğru nefes kullanımı güzel bir ton için büyük öneme sahiptir. Nefes üflenirken dil geri çekilmeli ve 'Tu' hecesi telaffuz edilmelidir. Güzel bir ton ve teknik beceri, uzun yıllar süren bir çalışma ile elde edilmektedir.

⁷ H. Altes (1880). *Method for the Boehm flute*. Paris: Fabricant d'Instruments de Musique, 5.

Flüt virtüözü Cate Hummel'e göre flütü doğru tutma teknikleri enstrümanı iyi çalmayı öğrenmek için çok önemlidir. Yanlış pozisyonda çalışırsanız elleriniz kasılır ve flütün etrafında hareketi zorlaşır. Ortak sol el problemi ise flütü sıkıca tutmaktır. Sağ eldeki en büyük problem ise başparmağı doğru koymaktır. Başparmak çok öne çıkarsa diğer parmaklar kasılır.⁸ Doğru pozisyon için iki eli sallayıp rahat bırakın ve parmakları flüt üzerine bu şekilde yerleştirin. Başparmağınızın esnemesi ve bükülmesi tekniğinizle ilgili birçok soruna yol açabilir ve bu eklemleri çok fazla zorlar. Elinizi sallayıp bıraktıktan sonra başparmağınızın doğal bir şekilde düz durduğunu diğer parmakların yan durduğunu görürsünüz. Flütü sol başparmağınıza yaslayın bu şekilde parmağınızı düz tutabilirsiniz. Flütü destekleyen ve sizi rahat hissettiren bir teknik bulana kadar bu pozisyonları denemelisiniz.

1867 doğumlu flüt virtüözü ve besteci Emill Prill'e göre flütün tutuş şekli iyi bir ton ve teknik kullanımı ile uyumludur. Öğrenci solunum organlarının hareketlerinin hiçbir şekilde engellenmemesi için başını ve vücudunu dik tutmalıdır ve kollarını serbest bırakarak vücuttan hafif bir şekilde uzak tutmalıdır. Vücudun ağırlığı temel olarak sol ayak üzerinde olmalıdır. Sağ ayak (biraz dışa çevrilmiş bir şekilde) hafifçe öne getirilmelidir. Sol elin küçük parmağı daima sol diyez notasının üstünde tutulmalıdır. Sağ elin küçük parmağı ise her zaman mi bemol notasının üstünde tutulmalıdır. Parmaklar tuşlarda kolay bir pozisyonda tutulmalıdır ve kaldırıldıklarında çok yukarı kalkmamalıdır. Sadece parmakların uçları ile notalara basılmalıdır. Flütte doğru üfleme pozisyonu ve güzel ton elde etmek için ağızlık alt dudağın başladığı yere yakın olan kenarına dayanacak şekilde alt dudağa yerleştirilmelidir. Dudak ağızlığın yaklaşık olarak 1/3'ünü kapamalıdır. Bu pozisyon ile en pes notadan en tiz notaya kadar kromatik bir şekilde 15 ila 20 saniye süresince uzun ses üflenmelidir. Başlangıçta enstrüman üzerinde saf ve zengin bir ton elde etmek zor bir süreçtir. Doğru tonlama çalışması için titiz bir çalışma sistemi uygulamak ve her gün tekrar etmek gerekir.⁹

Marcel Moyse 1889 yılında Fransa'da doğmuş ünlü bir flütçüdür. Paris konservatuvarında eğitim almış olan Moyse, günümüzde dünyadaki tüm flüt sanatçılarının ton çalışması için en çok kullandıkları egzersiz kitaplardan biri olan 'De La Sonorite' yi hazırlamıştır. Marcel Moyse'a göre flütün ses homojenliğini zorlaştıran iki

---

⁸ <https://www.fluteline.com/> (Erişim Tarihi: 21.05.2020)

⁹ E. Prill (1920). *Flöte (system Böhm)*. Almanya: Musikverlag Zimmermann, 14.

sebepler bulunmaktadır. Bunlar oktavlar arası tını farklılığı ve bazı notaların ses üretiminin diğerlerine göre daha zor olmasıdır. Kaliteli bir ton flüt ağızlığının dudak üzerindeki konumu, hava akışının hız ve gücüne bağlıdır. Alt oktavda kolay çıkan notalarda çene geri çekilirken dudak baskısı azaltılmalıdır ama daha zor çıkan notalarda çene daha sıkı bir hale getirilmeli ve dudak basıncı artırılmalıdır.¹⁰

H. Altes, C. Hummel, M. Moyses ve E. Prill'in öğretileri incelendiğinde aralarında fark görülmemektedir. Besteci ve flüt icracılarının fikirleri çoğu konuda benzerlik göstermektedir. Üfleme pozisyonu ve flütü tutma teknikleri açısından öğretiler birbirine benzemektedir. Genel olarak incelendiğinde, dik durmak, dengede olmak ve ellerin rahat bir pozisyonda flüt üzerinde tutulması çok önemlidir. Aynı şekilde dudak pozisyonunun ağızlığın 1/3'ünü kapatacak şekilde alt dudakta geniş ve rahat bir pozisyonda durması çok önemlidir. Çalışırken icracının kendini kontrol edebilmesi için ayna karşısında çalışması önemlidir. Doğru bir teknik ile çalmak ve güzel ton çıkarabilmek için metronom ve akort aleti yardımı ile titiz bir çalışma her gün uygulanmalıdır.

2.2. Pikolo Flütün Tarihsel Gelişimi

Pikolo; İtalyanca 'küçük' anlamına gelmektedir ve üfleli çalgılar ailesinin bir üyesidir (Bkz. Görsel 2.2.). Hemen hemen flüt ile aynıdır ancak ürettiği ses flütten bir oktav daha yüksektir. Pikolo flüt, üfleli çalgılar ailesinin en küçük enstrümanlarından biridir. Kamış bulunmayan enstrümanlardır ve icracının havayı ağızlığa doğru üflenmesiyle ses üretilir.

Görsel 2.2. Pikolo flüt (<http://9>)

¹⁰ M. Moyses (1934). *De la sonorite art et technique*. Fransa: Alphonse Leduc & Cie, 4.

Pikolo flütün eserler içinde karşılaşılabilecek olan başka dillerde yazım şekilleri Tablo 2.1.'de gösterilmiştir:

Tablo 2.1. *Pikolo flütün adları*

Fransızca	petite flüte
İtalyanca	flauto piccolo, ottovino
Almanca	kleine flöte
İngilizce	piccolo
Türkçe	küçük flüt, pikolo

Notaların yerleri flüt ile neredeyse aynı şekildedir. Ama flütün aksine pikolo flüt re notasında bitmektedir. Pikolo flüt iki parçadan oluşmaktadır. Bunlar ağızlık ve gövdedir. Flütte bulunan kalak kısmı pikolo flütte yoktur. Bu sebepten ötürü flütte ‘do’ veya ‘si’ kalak kısmında bulunan do#, do, si notaları pikolo flütte bulunmamaktadır. Standart bir konser flütü yaklaşık 26 inç uzunluğunda, pikolo ise 13 inç uzunluğundadır. Flüt ve pikolo arasında bulunan uzunluk farkı Görsel 2.3.’de gösterilmiştir.

Görsel 2.3. *Flüt ve pikolo flüt arasındaki uzunluk farkı (http-10)*

Pikolo flüt gelişimini flüte göre daha uzun bir sürede tamamlamıştır. Tahminen 18. yüzyıl zamanında başlayan gelişimi Theobald Boehm’ün flütte yaptığı teknik iyileştirmelerinin pikolo flüte de aktarılmasıyla 1900’lerde ‘Boehm’ sistemi ile birlikte son halini almıştır. Teknik açıdan flüte göre daha zorlayıcı olabilmektedir. Flütün bir

oktav üstünden duyulan pikolo kulakları rahatsız edecek kadar tiz bir enstrümandır. Genelde çok uzun saatler pikolo çalışılması önerilmediği gibi icracılar pikolo çalarken sesin kuvveti ve tizliğinden dolayı kulak tıpası kullanabilirler. Flütün çalabildiği her pasaj pikolo ile kolaylıkla çalınabilir.

Pikolonun ilk orkestra kullanımının barok dönemde olduğu düşünülmektedir. İlk kayıt altında alınan kullanımı Georg Friedrich Handel'in 'Rinaldo' (1711) operası ve 'Su Müziği' (1715) adlı eseri olarak bilinmektedir.

Pikolonun kökenleri flüt gibi eski zamanlara dayanmaktadır. Arkeologlar Mısır'daki Gresko Romen eserleri arasında kemikten yapılmış ve parmak delikleri olan aletler keşfetmişlerdir. Pikolonun en yakın atası ise gelişimini tamamlamamış hali ortaçağ zamanlarında kullanılan askeri düdük (fifre) olarak bilinmektedir. Fifre silindir şeklinde 6 delikli ve uçlarını koruyan metal bantlı hali ile bilinir. Ortaçağ zamanlarında fifre olarak adlandırılmaktadır. Fifre tahtadır ve meyve ağacı, şimşir, abanoz gibi maddelerden üretilmiştir (Bkz. Görsel 2.4). Shakespeare'in deyimine göre "kulak delici fifre", Yunanlar tarafından yapılmış bir çalgıdır.¹¹ Lacedeamonyalılar'ın "iyi bir fifre icracısı insanı her tehlikeye karşı cesaretlendirir ve demirin kendisiyle bile yüzleşir." diye bir deyim vardır.¹²

Görsel 2.4. *Fifre*

Tarihte bir grup fifre ve davulun topçu ateşi üzerinden 3 mil (4,8 km) uzaklıktan duyulabilmesi nedeniyle Rönesans dönemi ile itibaren Avrupa orduları onu savaş sırasında sinyal vermek için kullanmıştır. 1515 Marignano savaşında İsviçreli askerlerin konum belirlemek için fifre kullandıkları bilinmektedir.¹³ Bandoda fifre çalan İsviçreli

¹¹ E. Kılıçaslan (2012). *Tarihsel süreç içerisinde bando ve orkestralarda piccolo'nun yeri ve önemi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. İzmir: Dokuz Eylül Üniversitesi, Güzel Sanatlar Enstitüsü, 24.

¹² Fitzgibbon, 1928, **a.g.k.**, 73.

¹³ Kılıçaslan, 2012, **a.g.k.**, 25.

askerler aynı zamanda fife kullanmayı öğretmek konusunda da yardımcı olmuşlardır (Bkz. Görsel 2.5.).

Görsel 2.5. Bandoda fife çalan kişi (<http-11>)

Barok dönemde pikolo ilk olarak 18. yüzyılın başlarında orkestrada kullanılmaya başlanmıştır. Pikolonun en eski belgelenmiş kullanımı Handel' in 'Rinaldo' (1711) operası ve 'Su Müziği' (1715) adlı orkestra eserinin pikolo pasajlarına aittir. Handel ilk olarak 'Rinaldo' için flageolet (Flajole, ince sesli altı delikli flüt)¹⁴ yazmış ancak daha sonra kendi el yazısı ile pikolo flüte çevirmiştir. Böylelikle pikolo orkestrada kullanılmaya başlanmıştır. Johann Sebastian Bach 1725 yılında 'Ihr werdet weinenund heulen' (İng: The third Sunday after Easter) BWV 103 numaralı kantatına pikoloyu dâhil etmiştir.¹⁵ Johann Joachim Quantz ise pikolo flütten hiç bahsetmemekle birlikte 'On Playing the Flute' adlı incelemesinde farklı boyutlarda flütleri kabul ettiğinden bahsetmiştir.¹⁶ Quantz'ın enstrümandan haberdar olduğu ama çok tanımadığı düşünülmektedir.¹⁷ Michel Corrette'nin ifadesi ve envanterlerde bulunan belgelere dayanarak Thomas Lot (1708-1787) ve Jacques-Martin Hotteterre'in (1674-1763) ilk

¹⁴ M. Ö. Uluç (2006). *Müzik sözlüğü*. Ankara: Yurtrenkleri Yayınevi.

¹⁵ A. Heck (2010). *The mechanical development of the piccolo*. Yayınlanmamış Doktora Tezi. ABD: University of Oklahoma, The Graduate Faculty, 16.

¹⁶ N. Nourse (1981). *The piccolo: an overview of its history and instruction*. Yayınlanmamış Doktora Tezi. ABD: M.M. State University College, Crane School of Music, 36.

¹⁷ Hanlon, 2017, **a.g.k.**, 19.

'one-keyed piccolo' (tek tuşlu pikolo: fifre ile aynı perdeye sahip ilk pikolo örneklerinden) üreticileri olduğu düşünülmektedir (Bkz. Görsel 2.6.). Bu belgelerin tarihi 1711 veya daha erken olarak düşünülmektedir. Hotteterre'in enstrümanlarının pikolo flüt veya soprano recorder olup olmadığı çok belirsizdir ama Japonya'nın Tokyo kentinde bir müzede Lot'a ait bir üç parçalı, şimşir ağacından yapılmış bir pikolo bulunmaktadır.¹⁸

Görsel 2.6. *Tek tuşlu pikolo örneği (http-12)*

Pikolo klasik dönemde orkestrada daha çok yer edindi. Çok sayıda bestecinin pikoloyu eserlerine kattığı görülmüştür. Wolfgang Amadeus Mozart pikolo flütü efekt için sıklıkla kullanmaya başlamıştır. Dansları ve menuetlerinde pikoloya yer vermiş (1770) ama senfonilerinde kullanmamıştır. Christoph Willibald Gluck 'Iphigenia Tauride' (1779) adlı dört perdeli operasında iki pikolo kullanmıştır. Ludwig van Beethoven ise ilk pikolo kullanımını 'Musik zu einem Ritterballett' ile yapmıştır (1790). Senfonilerinde de sıklıkla pikolo flüt kullanımına yer vermiştir. Beethoven'ın 5. senfonisi, 6. senfonisi ve 9. senfonisinde pikolo flüt partisi bulunmaktadır. Beethoven pikoloyu orkestranın düzenli bir üyesi olarak tanıtmıştır.¹⁹ Joseph Haydn 'Mevsimler' adlı oratoryosunda pikolo flüt kullanmıştır (1798). Gioacchino Rossini (1792-1868) ise operalarında pikolo flüte solo pasajlar yazmış olup pikolo flütü sıklıkla kullanan bestecilerden biri olmuştur.

Romantik dönemin başında Theobald Boehm'ün flüt için geliştirdiği mekanizmalar (1832 ve 1847 sistemleri) sayesinde pikolo yeniden tasarlanmıştır ve orkestra içinde daha çok rol almaya başlamıştır. Pyotr Ilyich Tchaikovsky, Louis Hector Berlioz, Jacob Ludwig Felix Mendelssohn Bartholdy, Gustav Mahler, Nikolai Rimsky-Korsakof gibi

¹⁸ D. Eden (1999). *The piccolo: its history, solo repertoire and usage since 1800 to modern day in Western Europe*. Londra: London University, 34.

¹⁹ Z. Dombourian-Eby (1987). *The piccolo in the nineteenth century*. Yayımlanmamış Doktora Tezi. ABD: Northwestern University, The School of Music in Partial Fulfilment of The Requirements, 15-16.

besteciler eserlerinde pikoloya büyük bir yer vermiştir. Romantik dönemde iki solo pikolo için eser yapan ilk bilinen besteci Berlioz'dur. Pyotr Ilyich Tchaikovsky'nin 4. senfonisinde yer alan ilk pikolo pasajı, Beethoven senfonilerinden sonra pikolo flütü solo enstrüman olarak tanıtan senfoni olarak kabul edilir.²⁰ Romantik dönem pikolonun daha çok solo enstrüman olarak kabul edildiği ve bestecilerin artık enstrümana daha yakın oldukları gözlemlenebilir.

20. yüzyıl pikolo için büyük öneme sahiptir. Özellikle romantik dönemden itibaren orkestra içinde artan rolü sayesinde enstrüman yapımcılarını pikolo flütün standartlarını geliştirmeye teşvik etmiştir. Aynı zamanda senfoniler bünyelerine pikolo flüt sanatçıları dâhil etmeye başlamıştır. Dmitri Shostakovich senfonilerinde pikoloya teknik açıdan çok zor pasajlar ve sololar yazmıştır. Ottorino Respighi, Béla Viktor János Bartók, Cemal Reşit Rey, Hasan Ferit Alnar, Ulvi Cemal Erkin gibi büyük besteciler pikolo flütü orkestra içinde solo enstrüman olarak kullanmışlardır. Aynı zamanda bu dönemde üflemeli çalgılar için oda müziği konserleri çoğalmış ve pikolo virtüözitesi sayesinde bu konserlerde yer almıştır. 20. yüzyılın pikolo flüt için önemi enstrümanın gelişimini ileri götürmesi ve orkestra içinde solo enstrüman olarak yer edinmesi olarak değerlendirilebilir.

Tarihte değişik maddelerden yapılmış bir sürü flüt ve pikolo örneklerine rastlanmıştır. İlk başlarda değişik ağaç türleri kullanılırken zamanla gümüş, pirinç gibi maddeler de enstrümanların yapımına eklenmiştir. Tarihten bugüne pikolo örnekleri özellikleri ile birlikte Görsel 2.7.'de gösterilmiştir:

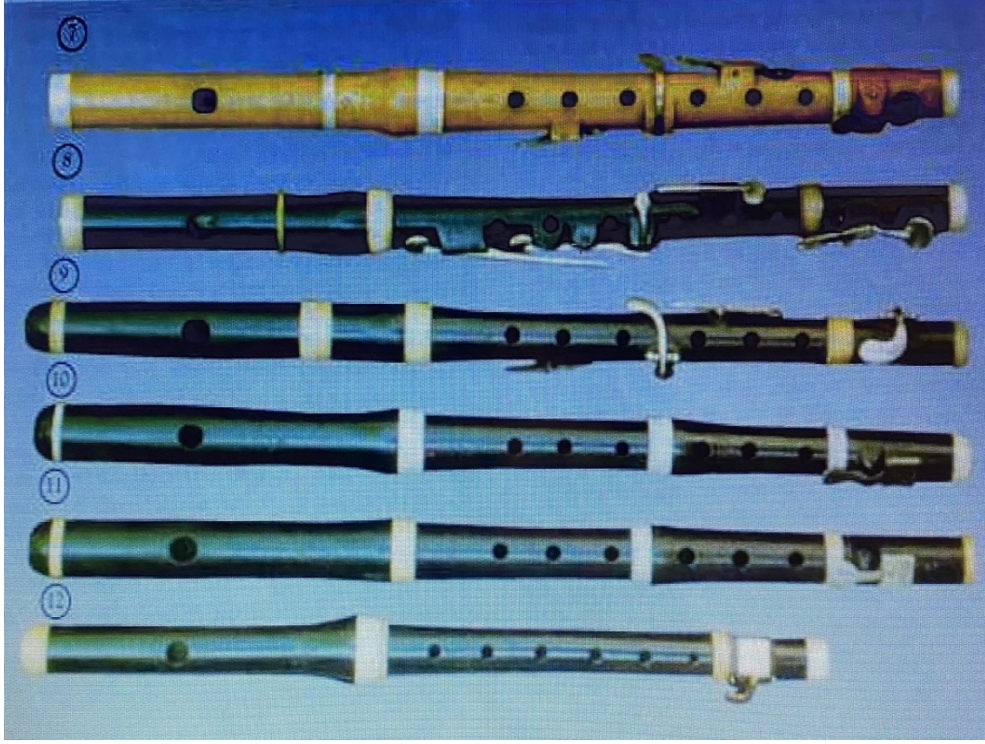
²⁰ Dombourian - Eby, 1987, **a.g.k.**, 13.

Görsel 2.7. İlk pikolo flüt örnekleri (Tüfekçioğlu, 2007, s. 15)

Yukarıdaki görselde bulunan pikololar ile ilgili detaylı bilgi aşağıda verilmiştir:

- 1) Şimşir ağacından yapılma,
Özellikler: boynuz bantlı ve bir pirinç perdeli (Godfroy aine)
- 2) Şimşir ağacından yapılma,
Özellikler: boynuz bantlı ve bir pirinç perdeli (Pierrat)
- 3) Şimşir ağacından yapılma,
Özellikler: fildişi bantlı ve bir pirinç perdeli (Buthod & Thibouville)
- 4) Şimşir ağacından yapılma,
Özellikler: fildişi bantlı ve bir pirinç perdeli (F. Wainwright, London)
- 5) Şimşir ağacından yapılma
Özellikler: bir pirinç perdeli (Goulding & D'almaine, London)
- 6) Şimşir ağacından yapılma,
Özellikler: fildişi bantlı ve bir pirinç perdeli (Potter, London)

Görsel 2.7. (Devam) İlk pikolo flüt örnekleri (Tüfekçioğlu, 2007, s. 16)

Yukarıdaki görselde bulunan pikololar ile ilgili detaylı bilgi aşağıda verilmiştir:

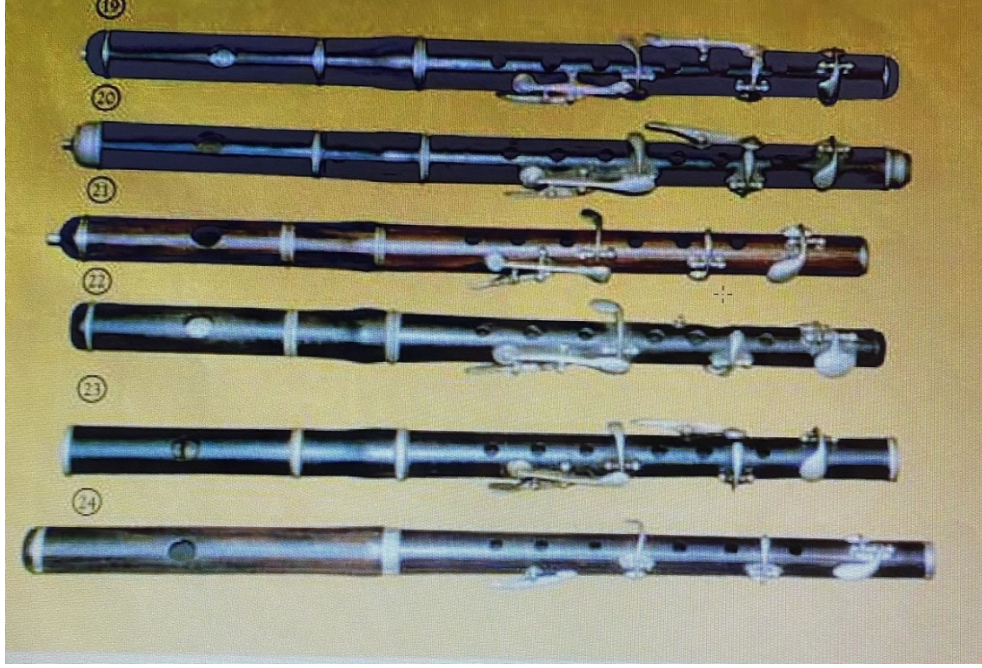
- 7) Şimşir ağacından yapılma,
Özellikler: fildişi bantlı ve dört pes gümüş perdeli (P. Piana, Milano)
- 8) Abanoz ağacından yapılma,
Özellikler: fildişi bantlı ve yedi pes perdeli (Klein, Cologne)
- 9) Abanoz ağacından yapılma,
Özellikler: fildişi bantlı ve dört pes perdeli (Tabard, Lyon)
- 10) Abanoz ağacından yapılma,
Özellikler: fildişi bantlı ve bir gümüş perdeli (Mlingu, Paris)
- 11) Abanoz ağacından yapılma,
Özellikler: fildişi bantlı ve bir gümüş perdeli (Godfroy, Paris)
- 12) Abanoz ağacından yapılma,
Özellikler: fildişi bantlı ve bir gümüş perdeli (Lesti, Ascone)

Görsel 2.7. (Devam) İlk pikolo flüt örnekleri (Tüfekçioğlu, 2007, s. 17)

Yukarıdaki görselde bulunan pikololar ile ilgili detaylı bilgi aşağıda verilmiştir:

- 13) Pirinç ve tarak kabuğundan yapılma
Özellikler: dört tane perdeli (Vienna c.1830)
- 14) Brya Ebenus (Cocuswood) ağacından yapılma,
Özellikler: gümüş bantlı ve dört saf gümüş perdeli (English c.1840)
- 15) Brya Ebenus (Cocuswood) ağacından yapılma
Özellikler: beş kapalı perdeli (Lafleur)
- 16) Brya Ebenus (Cocuswood) ağacından yapılma,
Özellikler: gümüş bantlı ve dört pes perdeli (E. Baack, New York)
- 17) Brya Ebenus (Cocuswood) ağacından yapılma,
Özellikler: gümüş bantlı ve dört gümüş perdeli (Robert Wolf & Co, London)
- 18) Koyulaştırılmış şimşir ağacından yapılma,
Özellikler: perdesiz

Görsel 2.7. (Devam) İlk pikolo flüt örnekleri (Tüfekçioğlu, 2007, s. 18)

Yukarıdaki görselde bulunan pikololar ile ilgili detaylı bilgi aşağıda verilmiştir:

- 19) Brya Ebenus (Cocuswood) ağacından yapılma
Özellikler: altı gümüş perdeli (Boosey & Sons, London)
- 20) Karaağaçtan yapılma
Özellikler: altı gümüş perdeli (J. H. Ebbelwhite, London)
- 21) Brya Ebenus (Cocuswood) ağacından yapılma
Özellikler: beş gümüş perdeli (French c.1860)
- 22) Brya Ebenus (Cocuswood) ağacından yapılma
Özellikler: altı gümüş perdeli (J. A. Turner)
- 23) Karaağaçtan yapılma
Özellikler: altı gümüş perdeli (R. O’Rielly, Dublin)
- 24) Brya Ebenus (Cocuswood) ağacından yapılma,
Özellikler: gümüş bantlı ve dört gümüş perdeli (F. Herouard)

Görsel 2.7. (Devam) İlk pikolo flüt örnekleri (Tüfekçioğlu, 2007, s. 19)

Yukarıdaki görselde bulunan pikololar ile ilgili detaylı bilgi aşağıda verilmiştir:

- 25) Karaağaçtan yapılma,
Özellikler: fildişi ağızlıklı ve altı gümüş perdeli (German c. 1900)
- 26) Brya Ebenus (Cocuswood) ağacından yapılma,
Özellikler: yedi gümüş perdeli ve iki çift tuşeli (Hawkes & Son, London)
- 27) Karaağaçtan yapılma
Özellikler: altı gümüş perdeli (Tulou, Paris)
- 28) Karaağaçtan yapılma
Özellikler: altı gümüş perdeli (German c.1900)
- 29) Brya Ebenus (Cocuswood) ağacından yapılma
Özellikler: altı gümüş perdeli (Rudall Carte & Co. London)
- 30) Karaağaçtan yapılma
Özellikler: altı gümüş perdeli (Tulou, Paris)

Görsel 2.7. (Devam) İlk pikolo flüt örnekleri (Tüfekçioğlu, 2007, s. 20)

Yukarıdaki görselde bulunan pikololar ile ilgili detaylı bilgi aşağıda verilmiştir:

- 31) Karaağaçtan yapılma,
Özellikler: Boehm sistemli (Albert Mongruel, Buffet Crampon, Paris)
- 32) Brya Ebenus (Cocuswood) ağacından yapılma,
Özellikler: kauçuk ağızlıklı ve altı gümüş perdeli (G. Wallis & Son, London)
- 33) Gümüşten yapılma,
Özellikler: kauçuk dolgulu ve perdesiz (R. Keilwerth)
- 34) Metal kaplı,
Özellikler: beş kaplı perdeli (Bernett Samuel & Son, London)
- 35) Karaağaçtan yapılma,
Özellikler: fildişi ve reforme edilmiş ağızlıklı (Carl Gottlob Chuster, Markneukirchen)
- 36) Karaağaçtan yapılma
Özellikler: fildişi ağızlıklı ve gümüş perdeli (German c. 1900)

Görsel 2.7. (Devam) İlk pikolo flüt örnekleri (Tüfekçioğlu, 2007, s. 21)

Yukarıdaki görselde bulunan pikololar ile ilgili detaylı bilgi aşağıda verilmiştir:

37) Karaağaçtan yapılma

Özellikler: Boehm sistemli (Hawkes & Son, London)

38) Brya Ebenus (Cocuswood) ağacından yapılma,

Özellikler: kauçuk ağızlıklı, tahminen 1867 sistemli (Rudall Carte & Sons Co. London)

39) Kauçuk

Özellikler: 1867 sistemli (Rudall Carte & Co. London)

40) Karaağaçtan yapılma

Özellikler: Boehm sistemli (Rudall Carte & Co. London)

41) Brya Ebenus (Cocuswood) ağacından yapılma,

Özellikler: Boehm sistemli ve açık sol diyez perdeli (C. H. Roth, Strasbourg)

42) Gümüş kaplamalı,

Özellikler: konik delikli ve Boehm sistemli (muhtemelen Fransız, c.1920)

2.2.1. Pikolo flütün kullanım teknikleri; ton ve entonasyon

Pikoloda güzel ses çıkarmak ve entonasyonu ayarlamak çok önemli konulardır. Flüte göre pikoloda güzel ton yakalamak daha zordur. Dudak pozisyonunun esnek olması

önemlidir. Aynı zamanda açık bir boğaz ile üfleme ses ve hava akışı için önemlidir. Oktavlar arası hızlı geçişlerde dudak esnekliği ve diyafram desteği ile ses kaçırma söz konusu olmaz. Ancak dudakları çok sıkıştırıp hava akışını önlersek sesler küçülecek veya çıkmayacaktır. Ağızlık kısmı daha küçük olduğundan pikolonun ağızlık kısmının dudak üzerinde yanlış yerleştirilmesi de sesin küçülmesine veya çıkmamasına sebep olabilir. Bu yanlış yerleştirme sonucu küçülen ses entonasyonu bozacaktır ve sesler olması gerekenden pes çıkacaktır. Flüt ağızlığı daha büyük olduğundan daha aşağı yerleştirilir. Pikolo ise kişiden kişiye göre değişmekle birlikte biraz daha yukarı yerleştirilmektedir. Üfleme deliği alt dudak tarafından kapatılmamalıdır. En iyi sonuç için icracı ayna karşısında ve mutlaka akort aleti yardımı ile çalışmalıdır. Her pikolo entonasyon açısından farklılık gösterebilir. Akort aleti icracıya kolaylık sağlayacaktır ve enstrümanı tanımasına yardım edecektir. Emily Orr'un yaptığı bir ankete göre; "Pikolo çalmanın zorluğu, icracılar tarafından açık ara fark ile entonasyondur. Bu soruna yardım için en yaygın öneri akort aleti ile yavaş çalışmaktır."²¹

Entonasyon açısından orkestrada pikolo çalmak zorlayıcı olabilir. Genelde akorlar içinde kolaylıkla fark edilir. Ağızlığın deliği 11 milimetredir ve bu sebepten dolayı mantar 11 milimetreden ayarlanmalıdır. Bu entonasyon için kolaylık sağlayacaktır. Eğer icracı orkestra içinde çok tiz pasajların olduğu bir parti çalıyor, pikolo akordu olması gerekenden çok küçük bir fark pes ayarlanabilir. Üst oktavdaki sololar veya tüm orkestra ile birlikte çalınan pasajlar sırasında diyafram desteği ile gönderilen hava sesin tizleşmesini sağlayacak ve olması gereken tizliğe gelmesine yardımcı olacaktır. Eğer üst oktavda sorun yaşamaya devam ediyorsanız mantarın biraz itilmesi muhtemelen yardımcı olacaktır. Pikolo ufak bir ağızlık deliğine ve daha küçük oranlara sahip olduğu için en ufak ayarlamalar bile perdeler üzerinde fark edilir. Bu değişiklik ise oktavlar arası farklılıklara sebep olabilir.

Pikolo birlikte çaldığı enstrümana göre şekillenmelidir. Her enstrümanla ayrı bir uyum sağlamak zordur. Kemanlar ile solo çalmak daha rahat olabilirken, obua ile solo çalmak biraz daha zorlayabilir. Enstrümanın ses renginden dolayı en ufak entonasyon problemi çok göze çarpmaktadır. İcracının solo çaldığı enstrümana göre ses rengini ayarlaması gerekmektedir. Böylece kazanılan bu esneklik orkestra içinde kişiye çok büyük kolaylık sağlayacaktır. Flütteki güzel vibrato pikolo için geniş kalabilir. Vibrato

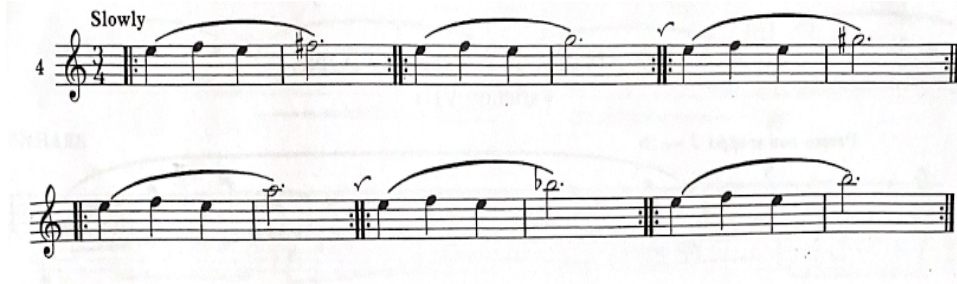
---

²¹ E. G. Orr (2005). *Teaching the piccolo: a survey of selected collage flute teachers*. Yayımlanmamış Doktora Tezi. ABD: The University of North Carolina, Faculty of The Graduate School, 80.

yapılırken tonun içinden çıkılmamalı ve mutlaka bir akort aleti yardımı ile kontrol edilmelidir. Aşağıda Trevor Wye ve Patricia Morris'in hazırladığı 'A Piccolo Practise Book' kitabından pikolo için farklı oktav ve artikülasyonlar için ton alıştırmaları örnekleri bulunmaktadır. Şekil 2.8.'de bağlı olarak çalışılan bir ton egzersizi gösterilmiştir.

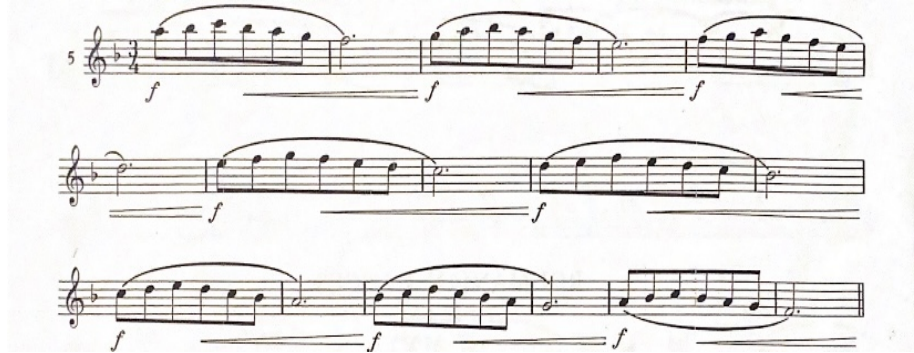

Aynı şekilde aşağıdaki Şekil 2.10'da yer alan atlamalar diyafram desteği ile yapılmalıdır. Dudaklar çok kasılmadan hava akışı ile aralıklar zorlanmadan duyulmalıdır. Gelenen son uzun notada pes çalmamaya dikkat edilmelidir.

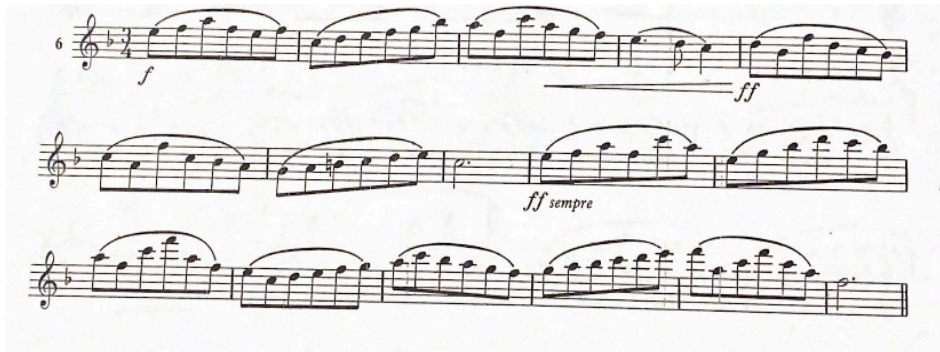

Şekil 2.10. Atlamalar için egzersiz örneği (Wye & Morris, 1988, s. 7)

Bazı durumlarda alt ve orta oktavda daha kuvvetli çalmanız gerekebilir. Pikolonun alt oktavları üstün aksine daha az duyulur. Aşağıda gösterilen Şekil 2.11. ve Şekil 2.12.'deki egzersizler alt ve orta oktavı daha kuvvetli çalmanıza yardımcı olmak içindir. Önemli olan hava hızını korumak ve diyafram nefesi desteğini arttırmaktır. Boğazın kasılmadan çalınması ile alt oktavlarda kuvvetli bir ton elde etmek mümkündür.

Şekil 2.11. Alt oktav için egzersiz örneği (Wye & Morris, 1988, s. 12)

Şekil 2.12. Orta oktav için egzersiz örneği (Wye & Morris, 1988, s. 12)

Şekil 2.13.'de örneği verilmiş olan ton çalışması için egzersiz örneği ise yumuşak çalmanız gerektiği zaman size yardımcı olacaktır. Özellikle melodik soloların sonlarında sesler decrescendo (sesin azalarak bitmesi) bitmeye meyillidir. Ses küçüldükçe pes çalma riski artmaktadır. Az hava kullanarak çalmaya çalışmak doğru bir seçenek değildir. Havanın yönünün değiştirilmesi gerekir. Flütte olduğu gibi pikoloda da ses küçüldükçe dudakların öne itilmesi ile hava akışının değişmesi ve sesin aynı frekansta kalması sağlanabilir. Egzersiz mutlaka nüanslara uygun olarak yapılmalıdır. Son sesin pes kalmaması için dikkat edilmeli ve akort aleti yardımı ile kontrol edilmelidir.

Şekil 2.13. Ton çalışması için egzersiz örneği (Wye & Morris, 1988, s. 88)

İlk olarak flütte bu egzersizleri yaparsanız pikoloya aktarmanız daha kolay olacaktır. Flütte çalıştıktan sonra pikoloya geçmek kaslar için daha yararlıdır. Düzenli egzersiz yardımı ile hava miktarı ve havanın yönü konusunda uzmanlaştıkça ses kontrolü rahatlıkla yapılabilir bir hale gelecektir. Bu çalışma dikkat edilerek yapıldığında icracıya eser içinde büyük rahatlıklar sağlayacaktır.

Şekil 2.14.'de gösterilen örnekte Beethoven 9. senfonisinin pikolo solosu bulunmaktadır. Alt oktav ve üst oktavı çalışırken akort aleti yardımı almak iki oktav arası piano (p) seslerin enstonasyonu açısından farkındalık sağlayacaktır.

SYMPHONY No. 9
Last Movt.

BEETHOVEN

Allegro assai vivace $\text{♩} = 84^*$

12

pp

sempre pp

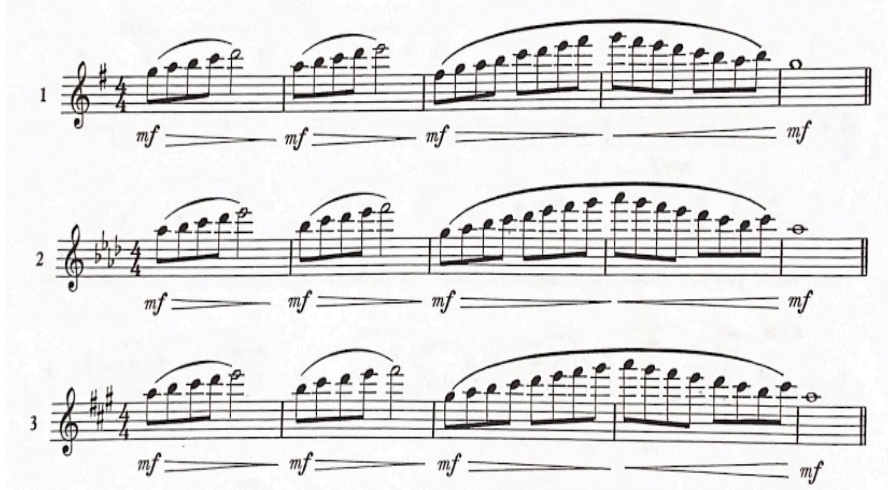
poco cresc.

poco f

poco f

Şekil 2.14. Beethoven 9. senfoni son bölüm

Pikoloda üst oktavlara doğru çıkarken ses daha keskin ve yüksek çıkmaya başlayacaktır. Ses rengi orkestra içinde diğer enstrümanlar arasından kolaylıkla fark edilebilir. Bu renk değişikliğine dikkat edilmeli ve kontrolsüz değişiklikten kaçınılmalıdır. Orkestra içinde daha homojen bir ton ile çalmak gerekmektedir. Üst oktavlarda entonasyona dikkat edilmelidir. Pikoloda üst oktavlardaki notalar daha zor çıkmaktadır. Bu sebeple tiz pasajlarda kontrolsüz üflemeden kaçınılmalıdır. Kontrolsüz üfleme sesin tizleşmesini sağlayacak ve entonasyonun bozulmasına yol açacaktır. Seslerin kontrol altında ve diyafram desteği ile rahat bir şekilde duyulması gerekmektedir. Zorlayarak ve kontrolsüz bir şekilde üflenerek çıkan sesler doğru olmayacaktır. Şekil 2.15.'de yer alan örnek egzersiz üst oktavlar için çalışırken ses parlaklığına odaklanarak çalışılması gereken bir egzersizdir.

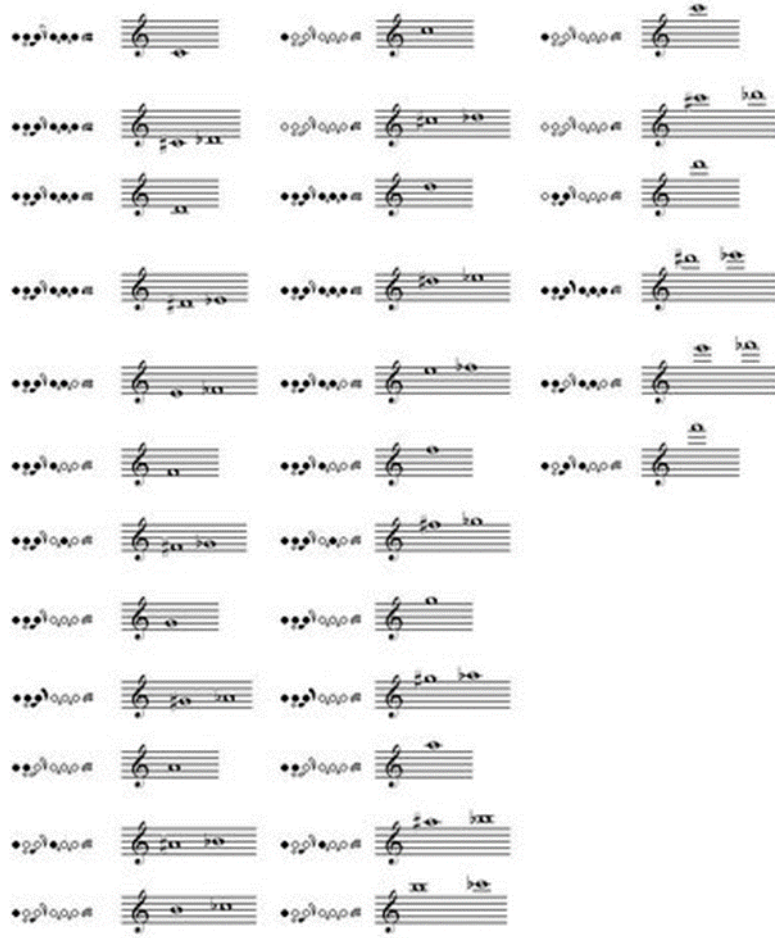
Şekil 2.15. Üst oktav için egzersiz örneği (Wye & Morris, 1988, s. 90)

2.2.2. Pikolo flütte alternatif parmak kullanımı ve artikülasyon

Pikolo flüt, flüt kadar evrim geçirmediğinden bazı teknik zorluklar hissettirir. Entonasyon ve hızlı pasajlar için alternatif parmak yerlerini kullanmak rahatlık sağlayacaktır. Bazı eserlerde çok hızlı ve ters gelen parmak geçişleri mevcuttur ve bu geçişleri aksatmadan yapabilmek için icracı alternatif parmak kullanabilir. Aynı şekilde entonasyonu ayarlamak için alternatif parmak yerleri kullanılabilir. Alternatif parmak yerleri sürekli kullanılmadığı için unutulması kolaydır. İcracının alternatif parmak yerlerini kullanmak için önceden çalışması gerekir. Çünkü icracının alışık olduğu parmak numaralarını hızlı bir pasajda değiştirmeye çalışması karışıklık ve panik yaratacaktır. Bunun sonucunda yanlış nota basmak veya sesin çıkmaması gibi durumlarla karşı karşıya kalınabilir. Bazı alternatif parmak kullanımlarının ton netliğine ve entonasyona zararlı olabileceği göz önüne alınmalıdır. Ana hedef tonlama olacak şekilde dikkatli kullanılmalıdır.²²

Aşağıda bulunan Şekil 2.16.'da flüt ve pikolo flüt için normal parmak kullanımı gösterilmiştir.

²² J. Gippo (2007). *The complete piccolo, for a comprehensive fingering chart*. ABD: Theodore Presser Company, 32.

Şekil 2.16. Parmak yerleri

Aşağıda yer alan Şekil 2.17. ve Şekil 2.18.'de alternatif parmak seçeneklerinden bazıları gösterilmiştir. Bazı alternatif parmak yerleri teknik açıdan zorlayıcı olabilmektedir. Bu yüzden standart parmaklar ile uyum içinde çalabilmek için egzersiz yapmak gerekmektedir. İcracı günlük egzersizlerini alternatif parmaklar ile yapabilir. Böylelikle kas hafızasının alternatif parmağa alışması hızlanacaktır. Özellikle orkestra içinde çalarken alternatif parmak kullanmak çok yardımcı olacaktır. Her enstrüman ile aynı entonasyonda çalmak her zaman kolay değildir. İcracı alternatif parmaklar yardımı ile daha tiz ve daha pes çalabilir. İcracı birlikte çaldığı enstrüman ile entonasyonun tutmadığı bir yer olursa alternatif parmaklar sayesinde entonasyon ayarlamasını daha rahat bir şekilde yapabilecektir.

(1) (2) (3) (4) (5) (6) (7) (8) (9) (10) (11)

(pp)

(No D# Key) (No G# Key)

Şekil 2.17. Alternatif parmak yerleri (Wye & Morris, 1988, s. 103)

1 2 3 4 5 6 7 8

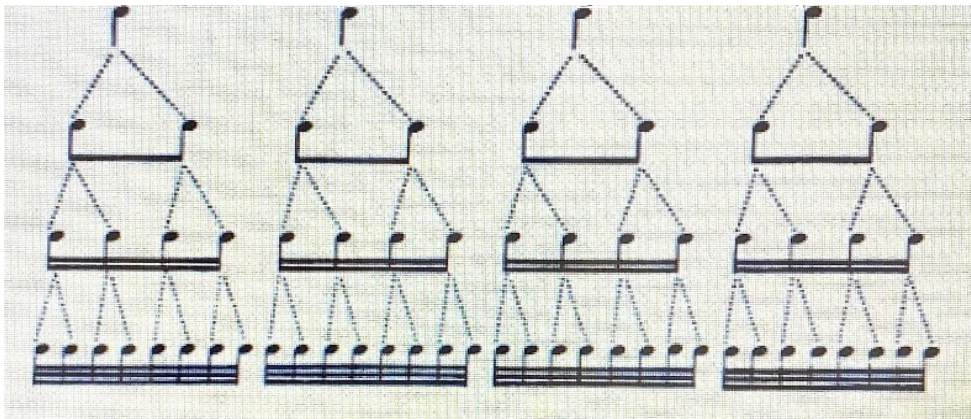
Şekil 2.18. Alternatif parmak yerleri

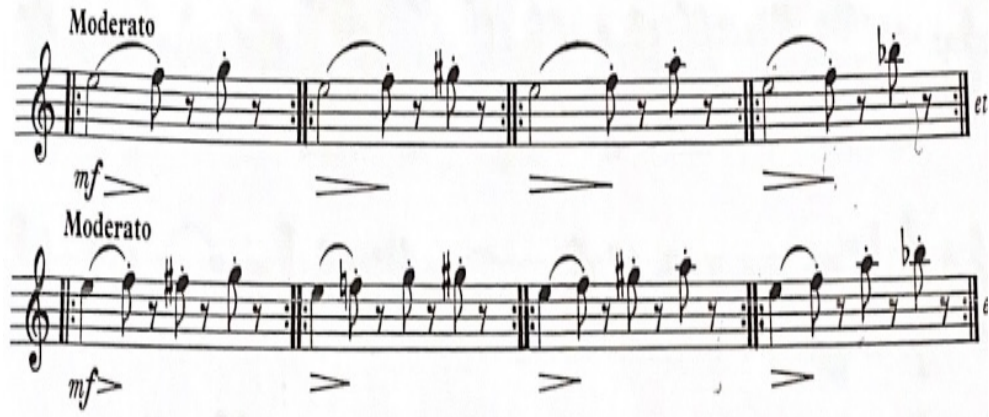
minimum düzeye indirilmelidir. Dilin minimum düzeyde hareket etmesi artikülasyonu kolaylaştırır. Artikülasyonun dinleyen kişiye iletilebilmesi için pikolo tonunun net duyulabilen temiz bir ton olması gerekmektedir. Ton kalitesi düşükse iyi bir artikülasyon kendini gösteremez. Yukarıda ton kalitesini öneminden bahsedilmiştir. Her şeyi bütün olarak çalışmak gerekmektedir.

Başlangıç seviyesinde bir kişi dili kullanırken büyük hareketler kullanır. Tüm dili kullanmak boğazı hareket ettirir. Kişi ayna karşısında çalışmalıdır. Asıl amaç hareketi dilin ön kısmına almak ve küçük hareketler yardımı ile dil kullanmaktır. Tek dil kullanımı 'TU' hecesi ile yapılır. Çift dile geçmeden önce tek dil kullanımı sağlamlaştırılmalıdır. Böylelikle çift dil kullanımı daha rahat olacaktır. Çift dil kullanımı 'TU-KU' hecesi ile yapılır. Ama bazen dil kullanımındaki heceler icracının çaldığı esere uygun olmayabilir ve dinleyici tarafından rahatsız edici olabilir. İcracı duruma göre dili yumuşatmak için alternatif olarak 'DU-GU, DE-GE' gibi alternatif diller kullanabilir. Dil çalışması yapmak için metronom kullanılmalıdır. Dillerin eşit bir şekilde duyulması gerekmektedir. Çift dil kullanırken ise ikinci hece yani 'KU' hecesine denk gelen nota 'TU' hecesine denk gelen notaya göre daha pasif duyulur. Bunun önüne geçmek için tek dil çalışır gibi sadece 'KU' hecesi çalışması yapılabilir. Gamlar dil çalışmak için çok yararlıdır. Fakat pikoloda çok uzun saatler çalışmak önerilmez. Pikoloda dudak kaslarının kullanımı flüte göre daha zorlayıcıdır. Bu sebepten ötürü kas sakatlanmalarına daha yatkındır. Öncelikle flüt ile egzersizleri ve gamları yapmak sonrasında ise pikoloya aktarmak daha yararlı olacaktır.

Şekil 2.20.'de belirtilmiş olan nota sürelerini metronom kullanarak sırası ile çift dil olarak tüm notalar üzerine uygulayabilirsiniz. Şekil 2.21.'de ise tek dil için egzersiz örnekleri verilmiştir.

Şekil 2.20. Nota süreleri

Şekil 2.21. Tek dil için egzersiz örneği (Wye & Morris, 1988, s. 51)

Aşağıda Verdi'nin 'La forza Del Destino' adlı operasından tek dil kullanılarak çalınan bir solo örneği verilmiştir (Bkz. Şekil 2.22.). Pikoloya bu soloda arp eşlik etmektedir.

OVERTURE - THE FORCE OF DESTINY

Tempo 1 (Allegro brillante) ♩ = 152

VERDI

Şekil 2.22. Verdi, La Forza Del Destino pikolo solosundan bir bölüm

Aşağıdaki örnekler çift dil için sololardır. Şekil 2.23.'de Rossini'nin bestelediği 'The Silken Ladder' uvertüründen obua ile gelen bu pikolo solosu artikülasyon açısından aynı bir obua gibi net duyulmalıdır.

Çift dil için solo örnekleri;

Şekil 2.23. Rossini, *The Silken Ladder*, pikolo solosu

Şekil 2.24.'de bulunan örnek ise Arthur Sullivan'ın 'Di Ballo' uvertüründen çift dil ile çalınması gereken bir pasaj örneğidir. Sullivan'ın 'Di Ballo' uvertürü eşit ve net çalmanın önemini gösteren bir solo örneğidir.

OVERTURE - DI BALLO

SULLIVAN

$\text{♩} = 176$

The musical score consists of ten staves of music in 3/4 time, marked with a tempo of 176. The key signature is two flats (B-flat and E-flat). The first staff begins with a dynamic marking of *f* and a tempo marking of $\text{♩} = 176$. The second staff has a dynamic marking of *ff* and a boxed instruction **FF**. The third staff has a dynamic marking of *ff*. The fourth staff has a dynamic marking of *ff* and a boxed instruction **GG**. The fifth staff has a dynamic marking of *ff*. The sixth staff has a dynamic marking of *ff*. The seventh staff has a dynamic marking of *ff*. The eighth staff has a dynamic marking of *ff*. The ninth staff has a dynamic marking of *ff* and a boxed instruction **HH**. The tenth staff has a dynamic marking of *ff* and a boxed instruction **HH**. The score includes various musical notations such as notes, rests, and articulation marks.

Şekil 2.24. Sullivan, *Di Ballo*, pikolo partisinden bir bölüm

3. YÖNTEM

Pikolo flütte eserlere geçmeden önce teknik olarak ilerlemiş olmak gerekmektedir. Çünkü icra sırasında karşılaşılan olası problemlerle rahat başa çıkabilmek için enstrümana hâkimiyet çok önemlidir. Pikolo flüt, flüte göre daha az gelişmiş olması nedeniyle, enstrümanı kontrol etmek biraz daha zor olacaktır. Bu sebeple icracının özellikle entonasyon ve teknik çalışmalarını düzenli yapması ve emin olduktan sonra eserlere geçmesi önem taşımaktadır. Kişinin düzenli olarak çalışmaları devam etmeli ve orkestra eserleri, oda müziği eserleri ve solo eserlerine bu şekilde geçmesi doğru olacaktır.

3.1. Flütten Pikoloya Geçmek

Flütten pikoloya geçmek için uzun yıllar flüt eğitimi almak gerekir. Kesin bir pikolo başlama yaşı yoktur. Flütist belirli bir seviyeye ulaştıktan sonra pikolo çalışmaya başlamalıdır. Herkes için yaş farklılık gösterebilir. Flütistler düzenli pikolo çalışmadıkları takdirde pikolo flüt çalmakta zorluk yaşarlar. Pikolo her ne kadar flüt ile çok büyük benzerliklere sahip olursa olsun aslında kendi başına başka bir estrümandır. Flüte göre küçük olduğu için dudak ve el pozisyonu küçülmelidir. Yani pikolo ağızlığı flüte göre alt dudakta biraz daha yukarı konumlanabilir. Sağ ve sol el parmakları ise birbirine daha yakın konuma gelir. Pikoloda büyük hareketlerden her zaman kaçınılmalıdır. Yapılan hareketler flüte göre pikoloda her zaman daha fazla etki gösterir. Flütte yapılan vibrato pikoloya göre fazla abartılı duyulur. Aynı şekilde dil kullanımı daha minimal hareketler ile yapılmalıdır. Sağ ve sol el parmakları olabildiğince küçük hareketler ile hızlı hareket etmelidir. Flüt ve pikolo çalışması birlikte yürütülmelidir. Uzun saatler pikolo çalışmak kaslar için yanlış olduğu gibi hiç çalışmadan pikolo çalmak da yanlış bir seçenektir. Her zaman çalışmaya flüt ile başlanmalıdır. Ton ve gam gibi teknik çalışmalar yapıldıktan sonra pikoloya geçilmelidir. Pikolo çalışması bittikten sonra tekrar flüt ile çalışmayı bitirmek dudak kasları etrafında oluşan gerginliği hafifletmek açısından doğru bir seçenektir. Uzun süre pikolo çalışmamak veya çok uzun süreler pikolo çalışmak kondisyonunuzu kötü yönde etkileyecektir. Pikolo çalışmak için orkestra içinde çalmayı beklememek gerekir. Orkestra tecrübesi çok daha farklıdır. Hiç pikolo çalışmamış ve enstrümanı tanımayan bir flütçü için orkestrada çalmak çok zorlayıcı olacaktır.

3.2. Solo Eserlerde Pikolo

Pikolo flüt repertuarı flüt repertuarı ile karşılaştırıldığı zaman çok zayıf kalmaktadır. Pikolo için çok sayıda konçerto bulunmamaktadır. Orkestradaki önemli konumunun aksine solo olarak daha az sayıda eser seçeneği bulunmaktadır. Romantik dönemden önce, pikolo için bilinen tek eser Antonio Vivaldi'nin (1678-1741) konçertosu ve küçük pikolo bölümleri olan askeri parçalardır. İlerleyen zamanlarda pikolo flüt için bir repertuar oluşmaya başladı.²³ Bu repertuvara örnek olarak;

- Antonio Vivaldi;
Pikolo Flüt Konçertoları, C major, RV 443, 444 ve A minor 445
- Georg Philipp Telemann;
Pikolo için F majör Sonat
- Lowell Liebermann;
Pikolo Konçertosu
- Jean Genin;
Fluttering Birds (iki pikolo için)
- Will Gay Bottje;
Pikolo için Konçertino
- Valentino Bucchi;
Pikolo Konçertosu (Pikolo ve Yaylılar)
- Avner Dorman;
Pikolo Konçertosu
- Sir Peter Maxwell Davies;
Pikolo ve Orkestra için Konçerto, Op. 182
- Charles Dieupart;
A minör Konçerto (Pikolo flüt, flüt veya obua için)
- Jeff Manookian;
Pikolo Konçertosu
- Eugène Damaré;
Nocturne (Pikolo ve Orkestra için)
- D.L.Ferrazzi;
Le merle blanc, Op. 161

---

²³ Bkz. EK-1, Pikolo flüt için örnek solo eser listesi ve bestecileri.

- Charles le Thiere;
Mazurka brillante
L'oiseau du bois
- Henri Kling;
Nachtigall und Drossel
- Oskar Rudolph;
Till Eulenspiegel, Op. 44
- Felix Ligner;
Virtuosité

Yukarıda belirtilen eserlerin birçoğu modern dönem bestecileri tarafından yazılmıştır. Solo pikolo modern dönemde yükselme kazanmıştır.

3.3. Oda Müziğinde Pikolo

Pikolo flüt günümüzde oda müziği eserlerinde sıklıkla karşımıza çıkmaktadır.²⁴ Bunlara örnek olarak;

Stephen Andrew Gill Hough'ın piccolo, kontrfagot ve piyano üçlüsünün (Was mit den Traenen geschieht) prömiyeri Berlin Filarmoni üyeleri tarafından yapılmıştır. (2009) İngiliz besteci ve çellist Graham Waterhouse ise o dönemde çalıştığı orkestranın pikolo sanatçısının önerisi üzerine 'Piccolo Quintet' i bestelemiştir. Süresi 16 dakika olan eser ilk olarak 1 Ocak 1990 yılında Londra'da özel bir konser ile seslendirilmiştir. Matthew King'in Una Piccolo Sinfonia (9 pikolo için) adlı bir eseri vardır. George Henry Crumb'ın Madrigals, Book II (1965) soprano, flüt/ alto flüt/ pikolo ve vurmali çalgılar için bir eseri bulunmaktadır.

Özellikle 1990 yılından sonra pikolo kullanımı artmıştır. 1900'lerde pikolo ve üflemeliler için eser sayısı çok az olup 1990 yılı civarında yükselmiş ve aynı zamanda çeşitlenerek devam etmiştir. Burada çeşitlenmek ile bahsedilen pikolonun hem üflemeli hem yaylı çalgılar ile değişik gruplar için bestelenmiş olan oda müziği eserlerinde kullanılmasıdır. 20. yüzyıl ve 21. yüzyıl bestecilerinin oda müziği eserlerinde sıkça pikolo flüte rastlanmaktadır.

---

²⁴ Bkz. EK-2, Pikolo flüt için örnek oda müziği repertuarı ve bestecileri.

3.4. Orkestrada Pikolo

Pikolonun barok dönemde bilinen ilk kullanımı Handel'in 'Rinaldo' (1711) operasında kayıtlara geçmiştir. Handel ilk orijinal yazımında bunu flageolet olarak tanımlar ama daha sonra değişiklik yaparak kendi el yazısı ile pikolo flüt olarak değiştirmiştir.²⁵

Johann Sebastian Bach (1685-1750) pikoloyu 'Ihr wedet weinen' adlı kantata (genellikle birden fazla bölüm içeren ve çalgı eşliğinde söylenen beste) dâhil etmiştir.²⁶ Johann Joachim Quantz (1697-1773) eserlerinde pikolo kullanmamıştır ama farklı boyutlardaki flütleri kabul etmiştir.²⁷ Bunun sebebi olarak pikolonun müzik topluluklarında çok yaygın olmamasından dolayı Quantz için çok tanıdık bir enstrüman olmaması düşünülmektedir.

Pikolonun orkestradaki önemi Ludwig van Beethoven'a kadar çok anlaşılammıştır. "1800'lerin başlarındaki bazı eleştirmenlerin aksine, Beethoven pikoloyu üfleme çalgı bölümünün etkileyici, canlı ve önemli bir üyesi olarak görmüştür. Pikolonun geniş dinamik kontrastını ve aralığını göstermiş ve orkestra solisti olarak potansiyelini vurgulamıştır."²⁸

Dünyada bazı orkestralar sadece pikolo için seçmeler açmaktadır. Türkiye'de ise genelde flüt pozisyonu için açılan seçmelerde sınava giren kişiden pikolo çalması istenir. Pikolo orkestra içinde çok aktif bir rol oynar. Genelde hızlı ve tiz pasajlar ile solo olarak kendini gösterir. Bazen şakacı bir efekt olarak bazen ise çok melodik sololar ile ön plana çıkmaktadır. Opera ve senfonilerde çok sayıda önemli soloları vardır. Pikolo orkestradaki her enstrümanla solo çalabilir. Bu yüzden icracının ses renginde değişiklik göstermekte uzmanlaşması gerekir. Aynı şekilde entonasyon birlikte solo çaldığı her enstrümana göre farklılık gösterebilir.

Orkestra seçmelerinde flüt çalmanın yanı sıra pikolo soloları da deşifre olarak istenir. Çoğunlukla seçmelerde istenen orkestra sololarına örnek;

---

²⁵ Hanlon, 2017, **a.g.k.**, 17.

²⁶ Heck, 2010, **a.g.k.**, 16.

²⁷ Nourse, 1981, **a.g.k.**, 36.

²⁸ S. Zakowski (2019). Beethoven's impact on the piccolo: earning a soloistic position within the orchestra. *Symposium on Undergraduate Research and Creative Expression (source)*. 793.

- Béla Bartók;
Orkestra için Konçerto
Roumanian Dances: Pe Loc
- Pyotr Ilyich Tchaikovsky;
Senfoni no: 4 ve 6
- Ludwig van Beethoven;
Senfoni no: 5 ve 9
- Johannes Brahms;
Senfoni no: 4
- Maurice Ravel;
Piyano Konçertosu G majör
Bolero
Daphnis ve Chloe
Mother Goose
Rhapsodie Espagnol
- Dmitri Shostakovich;
Senfoni no: 5, 6, 8, 9, 10
- Gioacchino Rossini;
The Thieving Magpie uvertür
Semiramide uvertür
The Silken Ladder uvertür
- Zoltán Kodaly;
Dance of Galanta
Hary Janos süit
- Léo Delibes;
Coppelia
- Aleksandr Borodin;
Polotsvian Dances
- Hector Berlioz;
Fantastik Senfoni
Beatrice ve Benedict uvertür
Menuet des Folletz

- Georges Bizet;
Carmen Suite
L'Arlesienne Suite
Jeux D'Enfans
  - Nikolai Rimsky-Korsakov;
Scheherazade
  - Hans Werner Henze;
Nachtsücke und Arien
  - Igor Stravinsky;
The Firebird
Petrushka
Rite of Spring
  - Wolfgang Amadeus Mozart;
Die Zauberflöte
  - Sergei Prokofiev;
Lieutenant Kije
  - Paul Hindemith;
Nobilissima Visione
  - Richard Strauss;
Ein Heldenleben
  - Antonin Dvorak;
Senfoni no: 3, 6, 9
- İki pikolo için orkestra soloları:
- Pyotr Ilyich Tchaikovsky;
Slavonic March
  - Maurice Ravel;
Bolero
Ma mère l'Oye
Rapsodie espagnole
Daphnis & Chloe
  - Malcolm Arnold;
Four Scottish Dances

- Dmitri Shostakovich;
Senfoni no: 1-15
- Hector Berlioz;
Menuet Des Follets

Béla Bartók eserlerinden pikolo soloları için örnekler;

Béla Bartók'un (1881-1945) 'Orkestra için Konçerto' adlı eseri ölümünden önce bestelemiş olduğu son eseridir. Besteciyi hasta yatağında Boston Senfoni Orkestrası şefi olan Sergey Koussevitzky ziyaret etmiş ve besteciden eser yazmasını istemiştir. Ancak o dönem hasta olduğu ve eseri bitiremeyeceği düşüncesi ile Bartók eser bestelemek istememiş bunun üzerine Koussevitzky ısrar ederek 500,00 dolar avans vermiştir.²⁹ Bartok eserde tüm orkestra üyelerini solist olarak kullanmaya karar vermiş ve eserin başlığı ile ilgili olarak şöyle demiştir; "Bu senfoni benzeri orkestra eserinin başlığı, orkestra enstrümanlarını konçertant veya solist bir şekilde ele alma eğilimi ile açıklanmaktadır."³⁰ Şekil 3.1.'de gösterilen üçüncü bölümde Bartók pikolo flütü solist olarak kullanmıştır. Bölümde beş pasaj solosu olan pikolo flüt bölümün sonunu tek başına bitirir.

Kujala yazısında Bartók'un pikoloyu benzersiz kullanımı hakkında düşüncelerini aşağıdaki ifade ile belirtmiştir;

Bartók'un üçüncü bölümde yazdığı pikolo partisi, bu küçük enstrümanın bölüme uygun ağıt kalitesiyle mükemmel bir şekilde içinde olan dokunaklı, etkileyici ve (hatta bazen ürkütücü) ruh halini iletmek için ne kadar etkili kullanılabileceğinin mükemmel bir örneğidir. Bartók orkestrasyonlarında her zaman iyi bir pikolo kulağına sahipti, ama burada... Yeni bir etkinlik düzeyine ulaştı.³¹

Benjamin Suchoff ise bu bölümdeki pikolo sololarını tanımlarken; kuş cıvıltıları ve bu kuş cıvıltılarının obua, korangle ve kornolara 'doğanın gece sesleri'ne yer gösterdiğini belirtir.³²

---

²⁹ J. Porter (2000). *Béla Bartók's concerto for orchestra and janáček's sinfonietta: conceptual and motivic parallels, in Bartók perspectives: man, composer, and ethnomusicologist*. New York: Oxford University Press, 159.

³⁰ B. Suchoff (1976). *Béla Bartók essays*. New York: St. Martin's Press, 431.

³¹ W. Kujala (2006). *Orchestra techniques for flute and piccolo: an audition guide*. ABD: Progress Press, 10.

³² B. Suchoff, 1976, **a.g.k.** ,149.

ROUMANIAN DANCES
III Pe Loc

BARTÓK

Andante $\text{♩} = c. 72$

Şekil 3.2. Bartók, Roumanian Dances Pe Loc

Ludwig van Beethoven eserlerinden pikolo soloları için örnekler;

Beethoven 9. senfoni bestecinin en bilinen senfonilerinden biridir. 1999 Bärenreiter baskısının girişinde Barry Cooper koral senfoninin etkisini şu şekilde anlatmıştır;

İnanılmaz yaratıcılığı, karmaşıklığı ile bugün bile senfoniler arasında bir dev olmaya devam ediyor; yine de bu özellikler, müzikal olarak tecrübesiz olanlar için bile onun verdiği neşeyi hissedebilecekleri evrensel çekiciliğe sahip bir final temasıyla birleştirilmiştir.³³

Final bölümünün metni Friedrich von Schiller'in 'An die Freude' (Neşeye Övgü) adlı şiirinden alınmıştır. Senfoni büyük bir orkestra kadrosu gerektirir. Şekil 3.3.'de son bölümün pikolo partisinden bir pasaj gösterilmiştir.

Şekil 3.3. Beethoven, senfoni no:9

Son bölümün analizi ile ilgili çok tartışma yaşanmış, teorisyenler tarafından büyük bir sonat formu, dört bölümlü kendi içinde bir senfoni, bir dizi varyasyon olup olmadığı konusunda anlaşmazlıklar yaşanmıştır. Louise Cuyler final için 'büyük bir rondo tasarımının üst üste gelmesi ile enstrümanlar için bir kantat'³⁴ olarak tanımlarken David Benjamin Levy finalin 'eser içinde dört bölümlük bir senfoni' olarak görülebileceği fikrini sunar.³⁵ Pikolo flüt son bölümdeki solusunda melodiyi birinci klarnet ile ünison olarak çalmaktadır. Bu bölümde dinamik geçişlerinde entonasyona dikkat edilmelidir.

³³ B. Cooper (1995). *Ludwig van Beethoven, symphony no. 9 in d minor, op. 125*. New York: Jonathan Del Mar, introduction.

³⁴ L. Cuyler (1973). *The symphony*. New York: Harcourt Brace Jovanovich, 79.

³⁵ D. Levy (2003). *Beethoven; the ninth symphony*, ABD: Schirmer, 92.

Beethoven'a ait en bilinen senfonilerden olan 5. senfoni ise 1804-1808 yılları arasında bestelenmiştir. Kont Franz von Oppersdorff tarafından senfoniye bitirmesi için teklif almıştır. Daha önce 4. senfonisi için ödeme yapmış olan Oppersdorff bu sefer 5. senfoni için de ayrıca ödeme yapmıştır.³⁶ Senfoninin prömiyeri 1808 yılında Viyana'da Theater an der Wien'de yapılmıştır. Beethoven senfonisinin son bölümünde pikolo flüt kullanmıştır ve pikolo flütün orkestra içinde solo enstrüman olarak tanınmasına büyük katkısı olmuştur. Şekil 3.4.'de senfonin son bölümünde pikolo partisinden bir pasaj gösterilmiştir.

Şekil 3.4. Beethoven senfoni no:5,4. bölüm

Pyotr Ilyich Tchaikovsky eserlerinden pikolo sololarına örnekler;

Tchaikovsky kişisel hayatının kargaşa içerisinde olduğu bir zamanda 4. senfonisini bestelemiştir. Nisan 1877 tarihinde hayranı olan öğrenci Antonina Ivanovna Milyukova tarafından takıntılı mektuplar almıştır. Milyukova mektuplarında aşkına Tchaikovsky tarafından karşılık bulamazsa intihar edeceğine dair tehditler etmiştir. Tehditler sonucu,

³⁶ M. N. Karataş (2010). *Beethoven 5. Senfoni birinci bölümün kompozisyon ve şeflik teknikleri açısından incelenmesi*. Yayınlanmamış Doktora Tezi. İzmir: Dokuz Eylül Üniversitesi, Güzel Sanatlar Enstitüsü, 36.

besteci Milyukova'ya evlenme teklif etmiş ve bu evlilik iki hafta sürmüştür. Bu evliliğin eşcinselliğini saklayarak itibarını koruyacağını düşündüğü belgelenen Tchaikovsky'nin bu dönemde duygusal bir kırılma noktasına geldiği söylenmektedir. Besteci 4. senfonisinin eskizlerini Antonina Ivanovna Milyukoya ile evlenmeden önce mayıs ayı başında yapmaya başlamış ve eskizleri mayıs sonu veya haziran başında tamamlamıştır. Tchaikovsky bilgini sayılan David Brown'a göre "4. senfonide ima edilen, Antonina Milyukova'dan ziyade Nadezha von Meck ile olan ilişkisidir."³⁷ Bestecinin mektup arkadaşı olan ve hiç görüşmediği dostu Meck'e yazdığı mektupta "eserin en mahrem benliğinin bir yansıması olduğunu ve ruhunda hissetmediği tek bir ölçü dahi olmadığını" yazmıştır.³⁸

Senfoninin üçüncü bölümünde dikkat çeken pikolonun sololarıdır. Bu pikolo solosu teknik olarak çalması zor bir solodur (Bkz. Şekil 3.5.). Soloyu doğru bir ritim, hızlı bir çift dil ve parmakların zor kombinasyonu ile çalmak gerekmektedir ve aynı solo iki ölçü sonra tekrarlamaktadır.

SYMPHONY No. 4
3rd Movt.
Meno mosso (Allegro) ♩ = c. 108
TCHAIKOVSKY
Picc.
28
f
mp
9
p

Şekil 3.5. Tchaikovsky, senfoni no:4, 3. bölüm

Aşağıda bulunan Şekil 3.6.'da Tchaikovsky'nin 4. senfonisinin son bölümü bulunmaktadır. Pikolo burada tüm orkestra ile birlikte çalmaktadır. Final bölümü hızlı bir tempoda yazılmıştır. Teknik olarak çalışmak gerekmektedir. Tüm notaları zamanında ve eksiksiz çalmak önemlidir.

³⁷ D. Brown (1982). *Tchaikovsky: a biographical and critical study, vol. II, the crisis years (1874-1878)*. Londra: Victor Gollancz, 159.

³⁸ L. Biancolli (1950). *Tchaikowsky and his orchestral music*. New York: Grosset & Dunlap, 41-42.

4th Movt. ↗

The image shows a page of musical notation for the 4th movement of Tchaikovsky's Symphony No. 4. The score is written for a single melodic line in 4/4 time, marked 'ff' (fortissimo) and '♩ = c. 160'. The key signature is one flat (B-flat). The score is divided into sections marked 'A' and 'H'. The notation includes many slurs, ties, and complex rhythmic patterns, particularly in the bass line which features frequent triplets and sixteenth-note runs.

Şekil 3.6. Tchaikovsky, senfoni no:4, son bölüm

Dmitri Shostakovich eserlerinden pikolo sololarına örnekler;

Besteci 8. senfonisini 2 Temmuz 1943 ile 9 Eylül 1943 tarihleri arasında İvanovo'daki 'Besteciler Evi'nde bestelemiştir.³⁹ Rus şef Yevgeny Mranivsky ise besteciye bu dönemde ziyarete ederek senfoninin prömiyerini yapmaya hevesli olduğunu göstermiştir. 4 Kasım tarihinde Moskova konservatuvarında, Mranivsky tarafından yönetilen Devlet Akademik Senfoni Orkestrası tarafından senfoninin dünya prömiyeri

³⁹ L. Fay (2000). *Shostakovich: a life*. New York: Oxford University Press, 136.

yapılmıştır. Şekil 3.7.'de pikolonun solosu ile başlayan partisinden bir pasaj gösterilmiştir.

SYMPHONY No. 8
2nd Movt. SHOSTAKOVICH

Allegretto $\text{♩} = 132$
Solo $\text{♩} = 144$

The image shows a page of musical notation for the solo part of the second movement of Shostakovich's Symphony No. 8. The score is written in treble clef with a key signature of two flats (B-flat and E-flat). The tempo is marked 'Allegretto' with a metronome marking of 132. The solo part begins with a forte (f) dynamic. The score includes various dynamics such as f, p, sf, and sfz, and includes measures 53, 54, 55, 57, and 58. The score ends with a double bar line and a fermata.

Şekil 3.7. Shostakovich, senfoni no:8, 2. bölüm

Büyük bir orkestra kadrosu gerektiren beş bölümlük senfoni yaklaşık 60 dakika sürmektedir. Senfoni bölümleri ve bölümlerin yazılmış olduğu formlar aşağıda gösterilmiştir;

Tablo 3.1. Shostakovich 8. senfoni bölümleri

BÖLÜM	FORM
I. Adagio	Sonata
II. Allegretto	Scherzo + Trio
III. Allegro non troppo	Toccata (ABA)
IV. Largo	Passacaglia
V. Allegretto	Sonata + Rondo

Pikolonun ikinci bölümde yer alan solusunda militarist bir ton aktarması önemlidir. Besteci ikinci bölüm için “İkinci bölüm, scherzo unsurlarıyla bir yürüyüştür.” demiştir.⁴⁰ İkinci bölüme ek olarak senfoninin dördüncü bölümünde de lirik bir solo mevcuttur (Bkz. Şekil 3.8.).

Şekil 3.8. Shostakovich, senfoni no:8, 4. bölüm

1936 yılında Shostakovich'in ‘Mtsensk’li Lady Macbeth’ adlı operasının Josef Stalin tarafından uygunsuz olduğuna karar verilmiştir. Shostakovich kariyerindeki bu zor dönemde 5. senfonisini bestelemiştir. Prömiyeri Kasım 1937 yılında yapılan senfoni

⁴⁰ A. M. F. Fletcher (2008). *Ten orchestral excerpts for piccolo: an historical and stylistic analysis*. Yayımlanmamış Doktora Tezi. ABD: The University of North Carolina, Faculty of The Graduate School, 202.

günümüzde bestecinin en bilinen ve sevilen senfonilerinden biri olmuştur.⁴¹ Pikolo flütü kullanmayı seven besteci her senfonisinde olduğu gibi 5. senfonisinde de pikoloya teknik pasajlar yazmıştır. Bu teknik pasajlara örnek Şekil 3.9.'da gösterilmiştir.

SYMPHONY No. 5
2nd Movt. SHOSTAKOVICH

Allegretto $\text{♩} = 138$ Picc.

The image shows a page of musical notation for the second movement of Shostakovich's Symphony No. 5. The score is for Violin I and Piccolo. It features various technical passages including trills, slurs, and dynamic markings like *ff*, *dim.*, and *p*. Measure numbers 54, 63, 64, 65, 69, and 70 are indicated. The tempo is marked 'Allegretto' with a quarter note equal to 138 beats per minute. The key signature is one flat (B-flat major/D minor). The time signature is 3/4.

Şekil 3.9. Shostakovich, senfoni no: 5, 2. bölüm

J. Gippo tarafından pikolo flüt ile ilgili bir anket yapılmıştır. Bu ankette pikolo sanatçılarında repertuvarda bulunan pikolo sololarını kategorize etmesi istenmiştir. Bu kategoriler; en güzel, en zorlu, en tehlikeli ve en eğlenceli olarak dörde ayrılmıştır.

⁴¹ <https://www.laphil.com/musicdb/pieces/4020/symphony-no-5-in-d-minor-op-47> (Erişim Tarihi: 14.04.2021)

Ankette çıkan sonuca göre pikolo sanatçıları ‘en güzel’ kategorisinde çoğunlukla Shostakovich’in 6, 7, 8 ve 10 numaralı senfonilerini seçmiştir.⁴²

1939 yılında tamamlanan 6. senfoni tüm nefesli enstrümanlar için solo niteliğindedir. Senfoni üç bölümden oluşmaktadır. Scherzo benzeri ikinci bölümde pikolo flüt, arp, klarnet ve yaylılar ortaya çıkar. Pasaj flütün piano solosu ile başlar. Pikolo solo ise flüt solosudan sonra klarnet, arp ve yaylılar ile birlikte gelmektedir. İkinci bölüme ait pikolo partisinden bir pasaj Şekil 3.10’da gösterilmiştir.

SYMPHONY No. 6
2nd Movt.

SHOSTAKOVICH

The image shows a musical score for the second movement of Shostakovich's Symphony No. 6. The score is written for piccolo and is in 3/8 time. It is marked 'Allegro' with a tempo of 88-96. The score consists of six staves of music. The first staff starts with a dynamic of 'f' and includes a box labeled '41'. The second staff has a box labeled '42'. The third staff has a box labeled '46' and a 'cresc.' marking. The fourth staff has a box labeled '47' and a dynamic of 'ff'. The fifth staff has a box labeled '48'. The score includes various musical notations such as slurs, accents, and dynamic markings.

Şekil 3.10. Shostakovich, senfoni no:6, 2. bölüm

⁴² Dr C. Panebianco - Warrens (2009). *The piccolo in the fifteen symphonies of Dmitri Shostakovich (1906-1975)* Güney Afrika: University of Pretoria, 4.

The image displays a page of musical notation for the second movement of Shostakovich's Symphony No. 6. The score is written for Flute I and Piccolo. It consists of eight staves of music. The first three staves show a dense, rhythmic pattern of sixteenth notes with slurs and accents. The fourth staff introduces a Piccolo part with a dynamic marking of *p*. The fifth staff features a Flute I Solo part with a dynamic marking of *p* and a Piccolo Solo part with a dynamic marking of *ff*. The sixth staff continues the Piccolo Solo part. The seventh and eighth staves show further development of the rhythmic patterns. Measure numbers 49, 50, 52, 53, 54, 72, and 73 are indicated in boxes throughout the score.

Şekil 3.10. (Devam) Shostakovich, senfoni no: 6, 2. bölüm

Shostakovich 8. senfonisi gibi 9. senfonisini de 1945 yılında İvanovo'daki 'Besteciler Evi'nde bestelemiştir. Senfoninin prömiyeri Yevgeny Mravinsky yönetiminde Leningrad Filarmoni Orkestrası tarafından 3 Kasım 1945'te yapılmıştır.⁴³ Üçüncü bölüm hızlı klarnet soloları ile başlar ve daha sonra flüt ve pikolo ile devam eder (Bkz. Şekil 3.11.).

⁴³ (http-13)

SYMPHONY No. 9
3rd Movt. SHOSTAKOVICH

Şekil 3.11. Shostakovich, senfoni no: 9,3. bölüm

Shostakovich 10. senfonisi ise 1953 yılının sonbaharında tamamlamıştır. Leningrad Filarmoni Orkestrası tarafından prömiyeri yapılan senfoniye Yevgeny Mravinsky yönetmiştir. Besteci 10. senfonisine Stalin'in ölümünden sonra başlamıştır. Yaklaşık 55 dakika süre 10. senfoni dört bölümden oluşmaktadır.⁴⁴

Bestecinin 10. senfonisinde de pikolo flüt için çok sayıda solo bulunmaktadır. Özellikle üçüncü bölüm pikolo soloları tiz ve bağlı pasajlar içermektedir (Bkz. Şekil 3.12.). Bu pasajlar pes üfleme riski olan pasajlardır. Üçüncü oktava çıkan ve piano olan pasajlar için icracı doğru diyafram kullanımı ile sesi istikrarlı olarak doğru entonasyonda tutmaya dikkat etmelidir.

⁴⁴ <https://www.sfsymphony.org/Data/Event-Data/Program-Notes/S/Shostakovich-Symphony-No-10>
(Erişim Tarihi: 02.06.2021)

3rd Movt.

Allegretto $\text{♩} = 138$

105

Largo $\text{♩} = 72$

106

pp

pp

Şekil 3.12. Shostakavich, senfoni no:10, 1. bölüm

Bestecinin 15 senfonisinde de pikolo için zorlayıcı ama aynı zamanda enstrümanın parlak bir şekilde önde olduğu sololar mevcuttur. İcracının ritmini, tonunu ve entonasyonunu gösterme imkânı sağlayan pasajlar yer almaktadır. Sololar dışında tüm bölümlerde de zorlayıcı teknik pasajlar olması icracının tüm senfoninin her ölçüsüne dikkatli bir şekilde çalışmaya zaman ayırmasını gerektirir.

Igor Stravinsky eserlerinden pikolo sololarına örnek;

Rus izlenimci Sergey Diaghilev tarafından bir bale yazmakla görevlendirilen Igor Stravinsky, 1910 yılında planlanan prömiyer için çalışmalara başlamıştır. Bu çalışma, sanat alanında o dönemin önemli isimlerini içinde barındırması sebebi ile Stravinsky'yi çok heyecanlandırmış ve eseri doğru zamanda yetiştirebilmek için o sırada bestelediği ve

daha bitmemiş olan ‘The Nightgale’ operasına ara vermiştir. Ve ‘Firebird’ adını verdiği balesini bestelemeye başlamıştır.

Firebird (Ateş Kuşu) adlı eserinin dünya prömiyeri 1910 yılında yapılmıştır. Ama Stravinsky daha sonra düzenlemeye giderek 1910 versiyonunda atlanmış olan ‘Berceuse’ ve ‘Finale’ bölümlerini tekrar ele almıştır ve 1911-1912 yılında ‘Berceuse’ ile sona eren yeni bir konser yapılmıştır. Stravinsky ‘Finale’ bölümünü ise 1915 yılında tamamlamış ama ayrı olarak yayınlanmamıştır. Ateş kuşunun en çok bilinen versiyonu ise 1919 versiyonudur.⁴⁵

Firebird, Rus folkloru ve efsanesine dayanmaktadır. Bir yumurtanın içinde tabutta saklanan Kashchey (korkunç büyücü) altın elmaların dolu olduğu ağaçlar ile büyülü bir bahçeye sahiptir. Bir gün bu bahçede gezen Prens Ivan Tsarevich (prens) ateş kuşunu (büyülü tüylere sahip güçlü bir kuş) altın elmaları yerken görür ve onu yakalar. Ancak ateş kuşunu serbest bırakmadan önce ondan bir tüy alır. Daha sonra ise 13 prenses ile karşılaşır ve Tsravna’ya (prens) âşık olur. Ama tüm prensesler Kashchey tarafından esir olarak tutulmaktadır ve korkunç büyücüye karşı gelen herkes taşa dönmektedir. Prens prensesi kurtarmak için saraya girer. Ateş kuşunun tüyünü taşa dönmek için kullanır. Ateş kuşunun sihirli güçlerinin yardımı ile prens yumurtayı bulur ve büyücüyü yok eder. Büyüler bozulur ve tüm taşa dönmüş heykeller canlanır. Prensler özgür kalırlar. Prens Ivan ise prenses Tsravna ile evlenir ve mutlu mesut yaşarlar.⁴⁶

Ateş Kuşu sütünin 1919 versiyonu pikolo partisinden bir pasaj Şekil 3.13.’de gösterilmiştir.

---

⁴⁵ Fletcher, 2008, **a.g.k.**, 152.

⁴⁶ E. White (1979). *Stravinsky: a critical survey*. ABD: Greenwood Press, 25.

THE FIREBIRD SUITE
Variation de l'oiseau de feu

STRAVINSKY

9 [J. = 76] Picc. [p] 3 3 mf 3 3

10 p 3 3 3 3

11 mf 3

12 sf p f

13 sf mp tu tu.....

14 mp 3

15 2 3 3 3

16 sempre cresc. 3 3 3

17 3 3 3 3 3 3 5 3

18 5 3 3 3 t k t k t

[TO FLUTE] 3 3

Şekil 3.13. Stravinsky, Ateş kuşu süiti

Eserin son halini aldıktan sonra yazılmış bölümlerinin sırasıyla Fransızca ve Türkçe adları Tablo 3.2. ve Tablo 3.3. üzerinde gösterilmiştir;

Tablo 3.2. *Ateş kuşu Fransızca bölüm adları*

I. Introduction
II. L'oiseau de feu et sa danse
III. Khorovode (Ronde) des princesses
IV. Danse infernale du roi Kashchey
V. Berceuse
VI. Finale

Tablo 3.3. *Ateş kuşu Türkçe bölüm adları*

I. Giriş
II. Ateş kuşu ve dansı
III. Prenseslerin Khorovod'u (Rondo, yuvarlak dans)
IV. Kral Kashchei'nin şeytani dansı
V. Berceuse (Ninni)
VI. Final

Pikolo için kromatik pasajlar, dinamiklerde hızlı değişiklikler, ritmik doğruluk gibi dikkat edilmesi gereken noktalar vardır. Sınavlarda istenen sololar arasında bulunan ‘Ateş Kuşu’ sınav esnasında tek başına çalması zor bir partidir. Tek başına çalarken icracının diğer enstrüman partileri ile birlikte eserin tümü hakkında bilgi sahibi olması kolaylık sağlayacaktır. Ritmin aksamaması ve doğru artikülasyon için kesinlikle önceden metronom ile dikkatle çalışılması gerekmektedir.

Stravinsky'nin eserlerinden önemli pikolo partisi ve sololarına başka bir örnek olarak ‘Petrushka’ gösterilebilir. Besteci ‘Petrushka’ adlı balesi üzerinde çalışmalarına Ağustos 1910 yılında başlamış ve 26 Mayıs 1911’de bitirmiştir. Dünya prömiyeri 13 Haziran 1911 yılında Paris’te Théâtre du Châtelet’e yapılmıştır.⁴⁷ Petrushka bir kukladır. 4 perdelik balede üç kuklanın aşkı ve kıskançlıkları anlatılmaktadır. Flütler için teknik pasajlar yazmış olan besteci eserin sonu için pikolonun alt oktavında yer alan bir solo yazmıştır. Şekil 3.14.’de Petrushka’nın pikolo partisinden örnek verilmiştir.

⁴⁷ (http-13)

PETRUSHKA
Part I

STRAVINSKY

Vivace $\text{♩} + \text{♩} = 56$

ff stacc.

20 21

22 Meno mosso $\text{♩} = 88$

mf

23 29 Meno mosso $\text{♩} = 88$

ff

53 Vivace $\text{♩} = 138$

f

54 55 a tempo $\text{♩} = 50$

61

62

63 69 Allegro giusto $\text{♩} = 116$

p stacc.

70

71

72 *sim.*

ff

73

Part II

102 Andantino $\text{♩} = 80$

Solo

p espress.

mf

107 Solo

mf espress.

Part IV

254

meno mosso $\text{♩} = 100$

f

Lento lamentoso $\text{♩} = 50$

259

260

Şekil 3.14. Stravinsky, Petrushka

Maurice Ravel eserlerinden pikolo solosu için örnekler;

Maurice Ravel arkadaşları Ida ve Cipa Godebski'nin çocuklarını eğlendirmek amaçlı olarak 'Ma mère l'Oye' (Mother Goose Suite) bestelemiştir. Jacques Durand bir ziyareti sırasında eseri beğenmiş ve ilk olarak piyano için yazdığı süiti düzenlemesini istemiştir. Dört el piyano için düzenlediği dört parçalık eseri Ravel, 1911 yılında bir bale müziğine dönüştürmüştür. Bale müziğinin prömiyeri ise Ocak 1912 yılında Paris Théâtre des'ta Gabriel Grovlez yönetiminde yapılmıştır. Prömiyer ile aynı anda partiler de

yayımlanmıştır.⁴⁸ ‘Laideronnette, Impératrice des pagodes’ pikolo solo ile açılır. Tekrarlanan melodiler ve motifler Çin müziği gamlarına benzeyen pentatonik ve modal özelliklere sahiptir.⁴⁹ Üçüncü bölümde yer alan pikolo solosu Şekil 3.15.’de gösterilmiştir.

MOTHER GOOSE SUITE
III Laideronnette, Impératrice des Pagodes

RAVEL

1 Mouvt. de Marche $\text{♩} = 116$

Solo

p

2

19

pp

This section needs to be practised *mf* in order to cut through the orchestral texture.

cresc.

ff

Şekil 3.15. Ravel, *Mother Goose Suite*

Pikolo partisinde bulunan ilk oktav notalar için hava akışının yeterince hızlı ve dudakların oktav arası geçişleri için ise esnek bir pozisyonda olması gerekir. Soloyu çalışırken farklı ritimler ile çalışmak özellikle tekrarlayan notalarda parmak karışıklığı olmaması için büyük önem taşımaktadır.

Gioachino Rossini eserlerinden pikolo sololarına örnekler;

Gioachino Rossini 19. yüzyılın önde gelen İtalyan opera bestecisidir. Rossini'nin yazmış olduğu uvertürler, operalardan bağımsız olarak orkestra konserlerinde sıklıkla yer

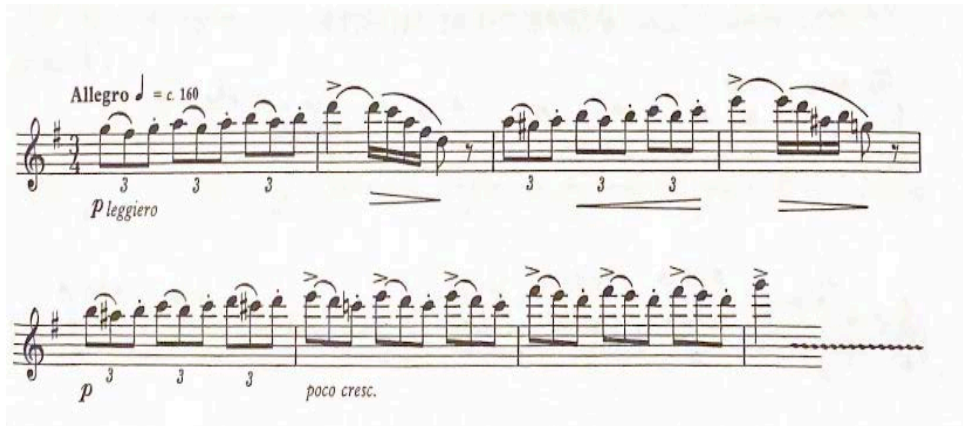
⁴⁸ N. Simeone (1998). *Mother Goose and Other Golden Eggs: durand editions of Ravel as reflected in the Firm's printing records. Journal of IAML*, 5 (2), 64.

⁴⁹ V. Perlemuter ve H.Jourdan-Morhange (1998). *Ravel according to Ravel*. Londra: Kahn & Averill, 62.

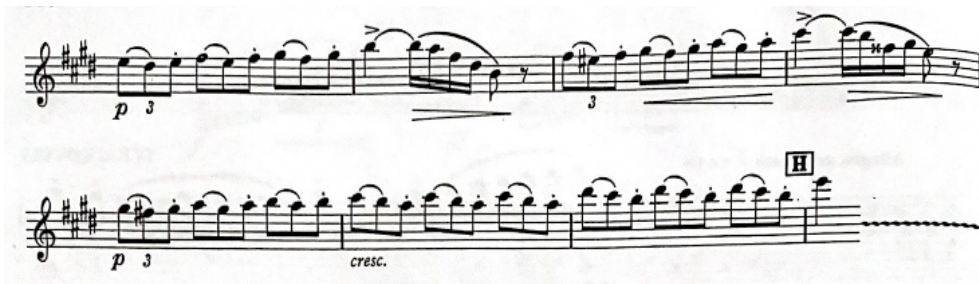
almaktadır. Teknik içerikli zor soloları nedeni ile bu eser, orkestra sınavlarında müzisyenlerin karşısına çıkmaktadır.

The Thievig Magpie'nin (Hırsız Saksığan) dünya prömiyeri 1817 yılında Milano'da Teatro alla Scala'da yapılmıştır. Emilio Sala'ya göre "Kuşun müzikal olarak karakterize edilmediği ama bununla birlikte, yazarın görüşüne göre, pikolonun uvertürde aslında saksığanların tuhafliklarını temsil ettiği yönündedir."⁵⁰

Pikolonun ilk iki solosu sol majör tonundadır. Pikolonun solosu, klarnet ve fagota da pikolo ile birlikte aynı ritimde gelmektedir (Bkz. Şekil 3.16.). Daha sonra gelen üçüncü ve dördüncü sololar mi majör tondadır ve pikoloya klarnet ve obua eşlik etmektedir (Bkz. Şekil 3.17.). Sololar hızlı ve başka enstrümanlar ile birlikte pasajlar içerdiğinden icracının geri kalmaması tüm vuruşlara zamanında girmesi ve solo içinde yazan aksanlara dikkat etmesi önemlidir.

Şekil 3.16. Rossini, *The Thieving Magpie*, birinci ve ikinci solo

Şekil 3.17. Rossini, *The Thieving Magpie*, üçüncü ve dördüncü solo

⁵⁰ E. Sala (1997). On the track of la pie voleuse. *Opera Quarterly*, 13 (3), 32.

Rossini'nin son İtalyan operası olan 'Semiramide' uvertürü prömiyerini 1823 yılında Venedik'te Theatro La Fenice' de yapılmıştır. İki perdelik opera Rossini tarafından İtalyanca yazılmış olup, hikâyesi muhtemelen Voltaire'nin kurgusal başkarakterinin efsanevi bir Babil kraliçesi olduğu 'Semiramis 'adlı trajedi oyununa dayanmaktadır.⁵¹ İki flütten oluşan partide pikoloyu ikinci flüt çalmaktadır. Uvertürde bulunan solo pasajlardaki notaları doğru değerde çalmak icracının koşmasını ve hata yapmasını engelleyecektir (Bkz. Şekil 3.18.).

OVERTURE - SEMIRAMIDE

ROSSINI

Allegro $\text{♩} = c. 152$
Solo

The musical score is written for a solo piccolo part. It begins with a tempo marking of 'Allegro' and a metronome marking of '♩ = c. 152'. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 4/4. The score is marked 'Solo' and 'p' (piano). The music consists of five staves of notation. The first staff starts with a triplet of eighth notes. The second staff has a 'L' marking. The third staff has a 'p' marking. The fourth staff has a 'U' marking. The fifth staff has a 'U' marking.

Şekil 3.18. Rossini, *Semiramide* overture

Pikolonun solosunun olduğu pasaj Şekil 3.19.'da gösterilmiştir. Solo 'c' harfinin 5. ölçüsünde başlamaktadır.

⁵¹ G. Tomlinson (1986). Italian romanticism and italian opera: an essay in their affinities. *19th - Century Music*, 10 (1), 49.

OVERTURE - SEMIRAMIDE

ROSSINI

The musical score for the Overture of Semiramide by Rossini is presented in a single system of ten staves. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 8/8. The tempo is marked as quarter note = c. 72. The score begins with a series of eighth notes, marked with a piano (p) dynamic and a crescendo (cresc.) marking. The second staff starts with a forte (f) dynamic and a tempo change to 'Allegro' with a 7/8 time signature and quarter note = c. 80. The score includes various dynamics such as 'p', 'mf', and 'ff'. There are several measures with repeat signs and first/second endings. The score ends with a fortissimo (ff) dynamic and a tempo marking of quarter note = c. 80.

Şekil 3.19. Rossini, Semiramide overture

Şekil 3.20. ve Şekil 3.21.'de Tchaikovsky ve Ravel'in eserlerinden iki pikolo için solo örnekleri verilmiştir.

SLAVONIC MARCH

TCHAIKOVSKY

Lo stesso tempo $\text{♩} = c. 108$

The score is written for Piccolo I and II, and Piano. It begins with a tempo marking of 'Lo stesso tempo' and a quarter note equal to approximately 108 beats per minute. The key signature is three flats (B-flat major or D-flat minor). The Piccolo parts start with a dynamic of *f* and a '10' marking above the first measure. The Piano part starts with a dynamic of *ff*. The score consists of seven systems of staves. The Piccolo I and II parts are written in a single staff with two clefs. The Piano part is written in a grand staff with two clefs. The music features a variety of rhythmic patterns, including eighth and sixteenth notes, and rests. There are several dynamic markings: *f* (forte) and *ff* (fortissimo). The score ends with a dynamic of *f*.

Şekil 3.20. Tchaikovsky, Slavonic March

BOLERO RAVEL

♩ = 69

The image displays a page of musical notation for Maurice Ravel's Bolero. At the top, the title 'BOLERO' is centered, with the composer's name 'RAVEL' on the right. Below the title, the tempo is indicated as '♩ = 69'. The score is divided into three main sections. The first section, labeled 'Picc. I' and 'Picc. II', shows the Piccolo parts. The second and third sections show the piano accompaniment. The notation includes treble and bass clefs, a key signature of three sharps (F#, C#, G#), and a 3/4 time signature. The music features a prominent, repetitive melodic line in the Piccolo parts, which is mirrored in the piano accompaniment. The dynamics are marked 'pp' (pianissimo) throughout. The score is written in a clear, professional style with various musical notations such as slurs, ties, and dynamic markings.

Şekil 3.21. Ravel, Bolero

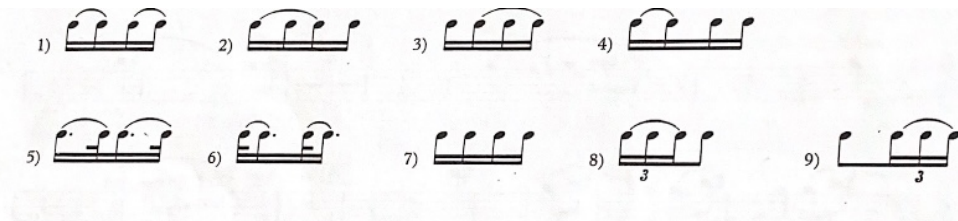
Orkestra partileri mutlaka önceden çalışılmalıdır. Orkestra içinde çalarken zorlanmamak için önceden partiyi bilmek çok büyük önem taşır. Bazı partiler çok kolay gözükebilir ama orkestra içinde çalarken farklı zorluklar ile karşılaşmak mümkündür. Önceden eseri dinlemek ve partiyi takip etmek, ilk etap için çok güzel bir çalışma fikridir. Kişi eserde nerede ve hangi enstrümanlar ile çaldığını, eserin hızını, entonasyon açısından

zorluk oluşturabilecek yerleri bu şekilde önceden öğrenmiş olur. Teknik açıdan zorluğu bulunan soloları çalışmak için ise bazı teknik çalışmalar yapılmalıdır. Örneğin Tchaikovsky'nin 4. senfonisi pikolo için teknik açıdan zor bir solodur (Şekil 3.22.). Senfonide ilk iki bölüm pikolonun partisi bulunmamaktadır. Pikolo üçüncü bölümde solosu ile esere katılır.

Şekil 3.22. Tchaikovsky, senfoni no:4, pikolo solosundan bir bölüm

Yukarıda Tchaikovsky 4. senfoninin üçüncü bölümünde bulunan pikolo solosu verilmiştir. Solo yavaş şekilde, boğazı sıkmadan bol hava ile doğru ritimde çalışılmalıdır. Do natürel zamanında çalmak icracının hızlı pasajda koşmasını engelleyecek ve daha kontrollü çalmasına yardım edecektir. Daha sonra aşağıda Şekil 3.23.'de verilmiş olan ritim ve bağ şekilleri ile yavaş biçimde çalışmak icracıyı teknik olarak rahatlatacaktır. Böylelikle kas hafızası soloyu ezberleyecek ve hata yapma olanağını düşürecek.

Şekil 3.23. Egzersiz örneği (Wye & Morris, 1988, s. 134)

Orkestra içinde zor ve önemli sololar geldiğinde heyecanlanmak çok doğaldır. Bu heyecan hata yapmaya yol açabilir. Önemli nokta ise eseri daha önceden tüm özellikleri ile tanımak ve kişinin kendi partisini çalışmasıdır.

4. BULGULAR VE YORUM

Bu araştırma doğrultusunda elde edilen bulgulara göre pikolo flütün, flüt ile benzerlikleri ve farklılıkları olduğu gözlemlenmiştir. Pikolo ve flüt çalışmasının nasıl olması gerektiğine elde edilen bulgular doğrultusunda, ulaşılabilen kaynaklar aracılığı ile değinilmeye çalışılmıştır. Elde edilen bilgiler doğrultusunda, tarihte bestecilerin diğer enstrümanlara göre daha geç kabul ettiği ve daha sonra zamanla eserlerinde sıklıkla kullanmaya başladığı pikolonun önemine yer verilmiştir.

4.1. Giriş

Bu araştırmada pikolo çalmayı öğrenebilmek ve geliştirebilmek için önemli noktalara değinilmiştir. Pikolo flüt için düzenli yapılması gereken egzersizler; ton, entonasyon, teknik çalışmalar örneklerle gösterilmiştir. Pikoloyu anlayabilmek için önce flüte sonra pikoloya hâkim olmak gerektiği belirtilmiştir. Bu araştırma göstermektedir ki pikolo flüt için ulaşılabilir kaynaklar sınırlıdır. Bu sebeple icracının başlangıç için kapsamlı bir araştırma yapması gerekmektedir. Bu bulgular doğrultusunda çalışma düzeni oluşturmak icracı için ileride karşına çıkabilecek olan zorluklarla baş edebilmesi açısından şimdiden kolaylık sağlayacaktır.

4.2. Bulgulara İlişkin Başlıklar

Elde edilen bulgular doğrultusunda, bu çalışmada nasıl pikolo flüt çalışması gerektiği ile ilgili önemli noktalara değinilmiştir. Bu araştırmada; entonasyon, ton, artikülasyon, orkestra eserlerinde bulunan pikolo sololarının çalışılmasına yönelik egzersizler yer almaktadır. Pikolo çalışması ve çalması kolay bir enstrüman değildir. Bu yüzden sabırla egzersizleri yapmaya devam etmek gerekmektedir.

5. SONUÇ, TARTIŞMA VE ÖNERİLER

Pikolo flütün, flütün bir uzantısından çok başka bir enstrüman olduğunu anlamının önemi çok büyüktür. Pikolo flüte başka bir enstrüman olarak yaklaşması için flütistin okul döneminde ayrı bir alan olarak eğitim alması gerekmektedir. Bu araştırmada pikolo çalmak isteyenler için en önemli konulara değinilmiştir. Ton kalitesi, entonasyonun önemi, alternatif parmak önerileri egzersiz örnekleri ile verilmiştir. Orkestra içindeki önemli sololarından örnekler ve orkestrada çalmaya başlamadan önce bir pikolo sanatçısının neler yapması gerektiği ile alakalı yararlı bilgiler sunulmuştur.

5.1. Sonuç

Bu araştırmanın sonucunda gösterilen bilgiler doğrultusunda icracıya yol göstermesi ve nereden başlaması gerektiği ile ilgili bir kılavuz sunulmuştur. Pikolo için güzel tonun ve doğru bir entonasyonun önemine değinilmiş ve bu konular hakkında yardımcı kaynaklar gösterilmiştir. Tarihi ve gelişim süreci ile beraber pikolo flütün bütünsel bir bakış açısıyla gözlenmesi sağlanmaya çalışılmıştır. Pikolo flüt çalışmak için gerekli olan teknikler ve çalışma egzersizleri şekiller ile gösterilmiştir. Orkestra elemanı olarak öneminden bahsedilmiştir. Pikolo flütün en bilinen ve sınavlarda icracının karşısına çıkabilecek olan pikolo sololarından örnekler ile sololar hakkında bilgiler verilmiştir.

Günümüzde pikolo flüt ile ilgili kaynakların arttığı ama halen flüt için olduğu kadar ulaşılabilir kaynaklar olmadığı gözlenmiştir. Aynı şekilde eğitim hayatının içinde de ayrı bir bölüm olarak pikolo flüt eğitimi verilmemesi, kaynak azlığı gibi sebepler doğrultusunda flütistler, pikolo flüt hakkında bilgileri orkestra içinde deneyimleyerek öğrenmek ve tecrübe etmek durumunda kalmaktadırlar. Pikolo flüt eğitiminin ve bilgisinin az olmasından kaynaklı olarak flütistler orkestrada veya oda müziği gruplarında pikolo çalmaktan kaçınmaktadırlar. Pikolo flütün orkestrada çalmaya başlamadan önce öğrenilmesi gerekmektedir ve bu çalışmanın başlangıç için flütistlere kaynak olması amaçlanmıştır. Bu çalışma sonucunda, elde edilen kaynaklar ile verilmiş bilgiler doğrultusunda pikolo flüt bütünsel olarak anlatılmaya çalışılmıştır.

5.2. Tartışma

Bu araştırma göstermektedir ki pikolo için ayrı bir eğitim olması gerekmektedir. Hem flüt hem pikolo çalmak isteyen icracılar için çift ana dal eğitimi yapılmalıdır.

Flütistlerin orkestra içinde çalmaya başlamadan önce pikolo flüte hâkim olması gerekmektedir.

5.3. Öneriler

Özellikle orkestrada pikolo çalmak isteyen kişiler için orkestra repertuvarına hâkim olması önerilmektedir. Ama kişi pikolo çalışma saatlerini çok uzun tutmaması gerektiğini unutmamalıdır. Çalışmaya önce flüt ile başlayıp ardından pikoloya geçmek ve çalışmayı tekrar flüt ile bitirmek daha sağlıklı olacaktır. Tüm enstrümanlarda olduğu gibi pikolo için sabır ve emek göstererek çalışmak kişinin başarıya ulaşmasını sağlayacaktır.

KAYNAKÇA

- Altes, H. (1880). *Method for the Boehm flute*. Paris: Fabricant d'Instruments de Musique.
- Arslan, F. ve Sarıboğa, B. (2012). Flüt tarihinde Theobald Boehm ve flüte getirdiği yenilikler. *İnönü Üniversitesi Sanat ve Tasarım Dergisi*. 2 (4), 133-140.
- Bhom, L. (1994). A short biography of Theobald Bhom. *The Flutist Quarterly*, 19 (4), 61-62.
- Biancolli, L. (1950). *Tchaikowsky and his orchestral music*. New York: Grosset Dunlap.
- Brown, D. (1982). *Tchaikovsky: a biographical and critical study, vol. II, the crisis years (1874-1878)*. Londra: Victor Gollancz.
- Cooper, B. (1995). *Ludwig van Beethoven, symphony No. 9 in d minor, op. 125*. New York: Jonathan Del Mar.
- Cuyler, L. (1973). *The symphony*. New York: Harcourt Brace Jovanovich.
- Dombourian-Eby, Z. (1987). *The piccolo in the nineteenth century*. Yayınlanmamış Doktora Tezi. ABD: Northwestern University, The School of Music in Partial Fulfilment of The Requirements.
- Eden, D. (1999). *The piccolo: its history, solo repertoire and usage since 1800 to modern day in Western Europe*. Londra: London University.
- Fay, L. (2000). *Shostakovich: a life*. New York: Oxford University Press.
- Fitzgibbon, H.M. (1928). *The story of the flute*. Londra: William Reeves Bookseller, Ltd. New York Charles Scribner's Sons.
- Fletcher, A.M.F. (2008). *Ten orchestral excerpts for piccolo: an historical and stylistic analysis*. Yayınlanmamış Doktora Tezi. ABD: The University of North Carolina, The Faculty of The Graduate School.
- Gippo, J. (2007). *The complete piccolo*. ABD: Theodore Presser Company.
- Hanlon, K.D. (2017). *The piccolo in the 21st century: history, construction, and modern pedagogical resources*. Yayınlanmamış Doktora Tezi. ABD: West Virginia University, The College of Creative Arts.
- Heck, A. (2010). *The mechanical development of the piccolo*. Yayınlanmamış Doktora Tezi. ABD: University of Oklahoma, The Graduate Faculty.

- Karataş, M.N. (2010). *Beethoven 5. senfoni birinci bölümün kompozisyon ve şeflik teknikleri açısından incelenmesi*. Yayınlanmamış Doktora Tezi. İzmir: Dokuz Eylül Üniversitesi, Güzel Sanatlar Enstitüsü.
- Kılıçaslan, E. (2012). *Tarihsel süreç içerisinde bando ve orkestralarda piccolo'nun yeri ve önemi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. İzmir: Dokuz Eylül Üniversitesi, Güzel Sanatlar Enstitüsü.
- Kujala, W. (2006). *Orchestra techniques for flute and piccolo: an audition guide*. ABD: Progress Press.
- Levy, D. (1995). *Beethoven; the ninth symphony*. ABD: Schirmer.
- Marcel, M. (1934). *De la sonorite art et technique*. Fransa: Alphonse Leduc & Cie.
- Nourse, N. (1981). *The piccolo: an overview of its history and instruction*. Yayınlanmamış Doktora Tezi. ABD: M.M. State University, College, Crane School of Music.
- Orr, E.G. (2005). *Teaching the piccolo: a survey of selected collage flute teachers*. Yayınlanmamış Doktora Tezi. ABD: The University of North Carolina, Faculty of The Graduate School.
- Panebianco-Warrens, Dr. C. (2009). *The piccolo in the fifteen symphonies of Dmitri Shostakovich (1906-1975)*. Güney Afrika: Unisa Press.
- Perlemuter, V. & Jourdan-Morhange, H. (1998). *Ravel according to Ravel*. Londra: Kahn & Averill.
- Porter, J. (2000). "Béla Bartók's 'concerto for orchestra' ve 'Janáček's sinfonietta': conceptual and motivic parallels," in *Bartók perspectives: man, composer, and ethnomusicologist*. New York: Oxford University Press.
- Prill, E. (1920). *Flöte (system Böhm)*. Almanya: Musikverlag Zimmermann.
- Sala, E. (1997). On the track of 'la pie voleuse', *Opera Quarterly*. 13 (3), 5-6.
- Simeone, N. (1998). Mother Goose and other Golden Eggs: durand editions of Ravel as reflected in the Firm's printing records. *Journal of IAML*. 5 (2), 58-79.
- Suchoff, B. (1976). *Béla Bartók essays*. New York: St. Martin's Press.

- Tomlinson, G. (1986). Italian romanticism and Italian opera: an essay in their affinities. *19th - century music*, 10 (1), 43–60.
- Tüfekçioğlu, I. (2007). *Pikolo ve tarihçesi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Ankara: Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Uluç, Ö.M. (2006). *Müzik sözlüğü*. Ankara: Yurtrenkleri Yayınevi.
- White, E. (1979). *Stravinsky: a critical survey*. ABD: Greenwood Press.
- Wye, T. & Morris, P. (1988). *A piccolo practice book*. Büyük Britanya: Novello & Company Limited.
- Zakowski, S. (2019) Beethoven's impact on the piccolo: earning a soloistic position within the orchestra. *Symposium on Undergraduate Research and Creative Expression (source)*. 793.
- https-1:** www.nationalgeographic.com/culture/article/bone-flute-is-oldest-instrument--study-says (Erişim Tarihi:19.01.2020)
- http-2 :** <http://www.oldflutes.com/boehm.htm> (Erişim Tarihi:04.02.2020)
- http-3 :** https://www.yamaha.com/en/musical_instrument_guide/flute/mechanism/mechanism002.html (Erişim Tarihi:17.03.2020)
- http-4 :** https://www.yamaha.com/en/musical_instrument_guide/flute/mechanism/mechanism002.html (Erişim Tarihi:17.03.2020)
- http-5 :** https://www.yamaha.com/en/musical_instrument_guide/flute/mechanism/ (Erişim Tarihi:17.03.2020)
- http-6 :** <https://www.jpmmusicalinstruments.com/news/a-guide-to-buying-your-first-flute> (Erişim Tarihi:02.04.2020)
- http-7 :** <https://yanflutist.blogspot.com/2015/05/flutun-durus-ve-tutus-teknigi.html> (Erişim Tarihi:17.04.2020)
- http-8 :** <https://www.fluteline.com/> (Erişim Tarihi: 21.05.2020)
- http-9 :** https://www.thomann.de/be/jupiter_jpc1100e_piccolo_flute.html (Erişim Tarihi:11.06.2020)

- http-10** : <https://www.kesslerandsons.com/product/kessler-custom-flute-piccolo-package/> (Erişim Tarihi:19.06.2020)
- http-11** : <https://resimbiterken.wordpress.com/2014/06/15/edouard-manetin-the-fifer-eleri/> (Erişim Tarihi:08.10.2020)
- http-12** : <https://thefluteexaminer.com/vintage-picolos-hidden-gems-dust-collectors/> (Erişim Tarihi:16.02.2021)
- http-13**: [https://www.laphil.com/musicdb/pieces/4020/symphony-no-5-in-d-minor-op 47](https://www.laphil.com/musicdb/pieces/4020/symphony-no-5-in-d-minor-op-47) (Erişim Tarihi: 14.04.2021)
- http-14**: [https://www.sfsymphony.org/Data/Event-Data/ProgramNotes/S/Shostakovich- Symphony-No-10](https://www.sfsymphony.org/Data/Event-Data/ProgramNotes/S/Shostakovich-Symphony-No-10) (Erişim Tarihi: 02.06.2021)

EKLER

EK-1: Pikolo Flüt için Örnek Solo Eser Listesi Ve Bestecileri

Solo Pikolo için Eser Listesi	Besteci
Pikolo Flüt Konçertosu, C majör	Antonio Vivaldi
Pikolo Flüt Konçertosu, A minör	Antonio Vivaldi
Pikolo Flüt Sonatı, F majör	Georg Philipp Telemann
Pikolo Flüt Konçertosu	Lowell Liebermann
Pikolo Flüt için Konçertino Op.47	Michio Aramaki
Pikolo Flüt Konçertosu	Jeff Manookian,
Pikolo Flüt Eseri No.1, Op.13	Víctor Alberto Alario Del Río
Pikolo Flüt Eseri No.2, Op.14 No.2	Víctor Alberto Alario Del Río
Pikolo Flüt Eseri No.3, Op.15 No.1	Víctor Alberto Alario Del Río
Pikolo Flüt Eseri No.4, Op.15 No.2	Víctor Alberto Alario Del Río
Pikolo Flüt Eseri No.5, Op.16 No.1	Víctor Alberto Alario Del Río
Pikolo Flüt Eseri No.6, Op.16 No.2	Víctor Alberto Alario Del Río
Pikolo Flüt Eseri No.7, Op.17 No.6	Víctor Alberto Alario Del Río
Pikolo Flüt Eseri No.8, Op.17 No.7	Víctor Alberto Alario Del Río
Pikolo Flüt Eseri No.9, Op.17 No.8	Víctor Alberto Alario Del Río
Pikolo Flüt Eseri No.10, Op.26 No.1	Víctor Alberto Alario Del Río
Pikolo Flüt Eseri No.11, Op.26 No.2	Víctor Alberto Alario Del Río
Pikolo Flüt Sonatı	Joseph Hallman
Pikolo Flüt için Scherzo Op.1519	Stephen W. Beatty
Pikolo Flüt için Solo, Op.1516	Stephen W. Beatty
Pikolo Flüt için Solo, Op.1517	Stephen W. Beatty
Pikolo Flüt için Solo, Op.1964	Stephen W. Beatty
Pikolo Flüt için Solo, Op.1966	Stephen W. Beatty
Pikolo Flüt için Presto, Op.1520	Stephen W. Beatty
Pikolo Flüt ve Orkestra için Konçerto, Op.182	Sir Peter Maxwell Davies

Pikolo Konçertosu, A minör	Charles Dieupart;
Pikolo Flüt Konçertosu	Avner Dorman
Pikolo Flüt için Konçertino	Will Gay Bottje
Pikolo Flüt için Samba	Ehsan Saboohi
Pikolo Flüt Konçertosu	Valentino Bucchi
Pikolo Flüt ve Piyano için Küçük Sonat	Rictor Noren
Pikolo için Sonat	Charles Jones
Pikolo ve Alto Flüt için Sonat	Alec Wilder
Pikolo ve Orkestra için Konçerto	Arcady Dubensky
Variations on a Theme of a Bird (Solo Pikolo Flüt için)	Jailton de Oliveira
La danza sconnessa	Andrea Ferrante
Virtuosité	Felix Ligner
Till Eulenspiegel, Op.44	Oskar Rudolph;
Nachtigall und Drossel	Henri Kling
L'oiseau du bois	Charles le Thiere
Mazurka brillante	D.L.Ferrazzi;
Le merle blanc, Op.161	Eugéne Damaré
Nocturne (Pikolo ve Orkestra için)	Jeff Manookian

EK-2: Pikolo Flüt için Örnek Oda Müziği Repertuarı Ve Bestecileri

Pikolo flüt için Oda Müziği Eser Listesi	Besteci
Pikolo Flüt ve Flüt için Düet, Op.1188	Stephen W. Beatty
Pikolo Flüt ve Flüt için Düet, Op.1521	Stephen W. Beatty
Pikolo Flüt ve Viyola için Düet, Op.1190	Stephen W. Beatty
Pikolo Flüt ve Keman için Düet Op.1189	Stephen W. Beatty
Pikolo Flüt, Obua, Fagot, Kontrafagot için Süit, Op.1038	Stephen W. Beatty
Pikolo Flüt, Klarnet, Fagot, Korno ve Marimba için Süit, Op.1040	Stephen W. Beatty
Pikolo Flüt, Fagot, Kontrafagot için Süit, Op.1039	Stephen W. Beatty
Pikolo Flüt ve Klasik Gitar için Sonat	Ian Low
Affodill	Norbert Rudolf Hoffmann
Pierrot lunaire	Arnold Schoenberg
Dona nobis pacem(Pikolo Flüt, Tuba ve Piyano için trio)	Galina Ustwolskaya
Jonathan's Trombone (pikolo flüt, trombon ve piyano için)	William Jay Sydeman
İntermezzo Scherzo	Paul Haletzki
Der Amsel Lockruf, Op.24 (Pikolo Flüt ve Flüt için Düet)	Rudolf Tillmetz
Final Straws(Pikolo Flüt ve Piyano)	Malcolm Hill
Flüt Quartet No: 1	Salvador Torre
Flüt Quartet No:2	Salvador Torre
Flüt Quartet No:3	Salvador Torre
A Fairy Tale, Op.23	Michio Aramaki
Flüt Quartet	Craig Bakalian
Flüt Quintet	Craig Bakalian

Intermezzo	Brian Alan DeLaney
Intégrales	Edgard Varèse
Jeux d'enfants	Jean-François Marcoux
La mer d'Icare	Jean-François Marcoux
Le temps emprisonne l'éternité	Jean-François Marcoux
Lunar Canon, Op.4	Daniel Balparda de Carvalho
Flüt Korosu için Müzik	Craig Bakalian
Oceanic Prelude	Robert G. Patterson
Uvertür (Pikolo Flüt, Flüt, Alto Flüt, Bas Flüt için)	Marshall Tuttle
Paraphrase No.1 (Pikolo Flüt ve rombon için)	Pedro Bernardes,
Pierrot lunaire, Op.21	Arnold Schoenberg
Quadrille allemande, G.92	George Gerson
Quant ma dame me het et je l'aour	Edward Enrico Gerber
Il sapere diviso	Alessandro Grego
Schule für Trommel, Op.89	Robert Kietzer
Variations for Igor Stravinsky	Utsyo Chakraborty
Irish Variations (Flüt Orkestrası için)	Renaud Déjardin
4 Poèmes hindous	Maurice Delage